76STE JAARGANG No. 10021 DINSDAG 20 JANUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

De emancipatie van de CONGO

Onder de zwarte bevolking van de Beneden Congo schijnt al geruime tijd grote ontevredenheid te heersen. Die ontevredenheid wordt aangewakkerd vanuit het aangrenzende Frans Equatoriaal Afrika, terwijl uiteraard ook Radio Caïro zich inspant om het smeulende verzet tegen de Belgische overheid te doen opvlammen. Een van de voornaamse oorzaken van het misnoegen der Afrikanen wordt gevormd door de grote werkloosheid in Leopoldstad. In de hoofdstad van de Belgische Congo hebben op het ogenblik enige tienduizenden Afrikaanse arbeiders geen werk.

Naar aanleiding van de sociaal economische moeilijkheden, die de Afrikanen in de Beneden-Congo ondervinden, was er in Leopoldstad een protestvergadering uitgeschreven door de leiders van de Abako, een zogenaamd culturele, maar in feite zuiver politieke beweging van Congolese Afrikanen. De Abako, die veel aanhangers heeft in Leopoldstad, streeft naar de vorming van een eigen Afrikaanse staat, die, behalve de Congo, ook delen van Frans Equatoriaal Afrika en de Portugese kolonie Angola zou moeten omvatten. De beweging wordt gesteund vanuit Caïro, en enkele voormannen van de Abako hebben onlangs nog besprekingen gevoerd in de Egyptische hoofdstad.

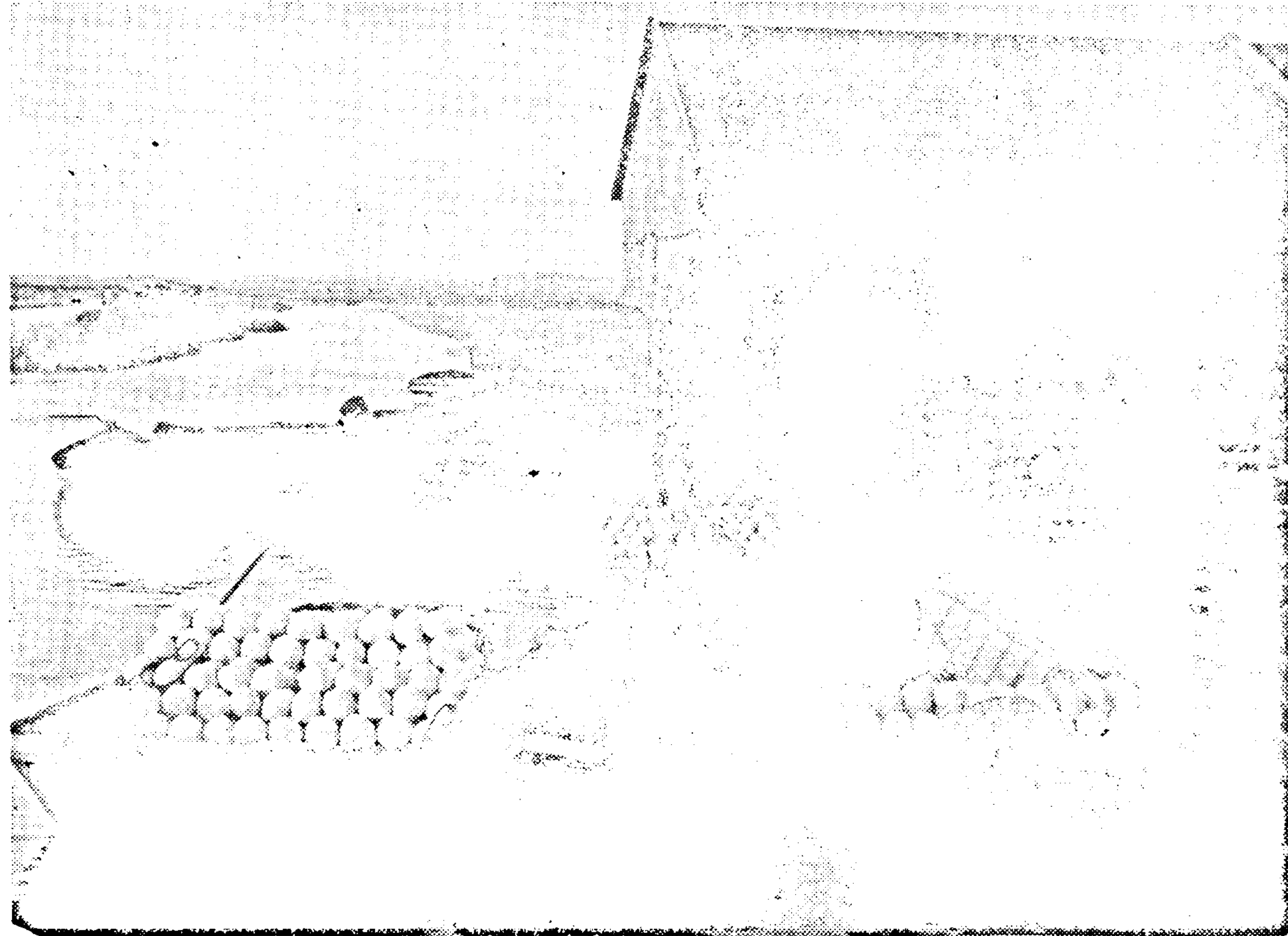
Toen de vergadering van de Abako moest worden afgelast, werden er door de leiders van de beweging relletjes op touw gezet, die aan tientallen het leven hebben gekost, terwijl het aantal gewonden nog veel groter was. De burgemeester van Leopoldstad haastte zich de alarmtoestand af te kondigen en bijeenkomsten van meer dan vijf personen werden verboden. De politie begon onmiddellijk met een drastische zuiveringsaktie in de inheemse wijk van de stad en elders in de stad werd gepatrouilleerd door parachutisten, die in allerijl van een nabijgelegen basis waren overgebracht. Tenslotte werd er nog een uitgaansverbod afgekondigd.

De onlusten in Leopoldstad waren spoedig geheel onderdrukt, maar daarmede is de kwestie nog niet opgelost. De relletjes vormden slechts een symptoom van een dieper liggende kwaal, waarvoor niet eenvoudig een remedie te vinden is. Het is moeilijk vast te stellen in hoeverre de beweging van de Abako representatief is voor het Afrikaans verzet tegen de huidige struktuur van de Belgische Congo. Mogelijk gaat het politieke en sociaal-economische extremisme van deze groepering vele Afrikaanse nationalisten in de Congo veel te ver. Maar het is een feit, dat de emancipatie van de Afrikaan in de Belgische kolonie nog zeer veel te wensen over laat, zoals in België zelf de laatste tijd ook herhaaldelijk scherp in het licht is gesteld. Onlangs schreef een Vlaams journalist, die een reis naar de Congo gemaakt had, in zijn katholieke dagblad het volgende: „De Congo wil zelf zijn toekomst bepalen. De eis is rechtvaardig. De Belgische voogd had wellicht reeds vroeger begrip moeten opbrengen voor de Sturm-und Drangkoorts van de neger. Gelukkig is het nog niet te laat. Wij mogen ons echter niet paaien met droombeelden, die niet passen in het scherpe licht van de Afrikaanse zon" en de schrijver vervolgde zijn betoog met de volgende belangrijke uitspraak: „De ontvoogding van de negers wijst in één enkele richting: die van de volstrekte onafhankelijkheid. Wij zouden ongelijk hebben ons daartegen te verzetten. Wij zijn in de Congo met een tijdelijke opdracht. De belangen van de negers genieten volstrekte prioriteit."

Uit het hierboven geciteerde blijkt dus wel duidelijk, dat er in België bezorgdheid heerst over de politiek, die in de Congo wordt gevoerd. Afrika ontwaakt. Na de tweede wereldoorlog zijn er in het Zwarte Werelddeel al vele nieuwe onafhankelijke staten verrezen, en het streven naar zelfstandigheid van de Afrikanen kan en mag niet gestuit worden, al moet men proberen het in goede banen te leiden, zolang men er nog enige invloed op kan uitoefenen.

Het vorig jaar is in Leopoldstad het vijftigjarig bestaan gevierd van de Belgisch-Congolese Unie, maar de Afrikaanse bevolking van de stad betoonde zich bij de feestelijkheden bitter weinig geestdriftig. De kloof tussen blank en zwart is in de Congo nog zeer groot, en het lot van de inheemsen laat zeer veel te wensen over. Maar in de laatste twee jaar is er gelukkig al het een en ander verbeterd. Aan de arbeidende bevolking werd een beperkt stakingsrecht verleend en in december 1957 werden in 3 grote steden, Leopoldstad, Elisabethstad en Jadostad, voor het eerst gemeenteraadsverkiezingen gehouden, waaraan zowel blanken als kleurlingen konden deelnemen. Voorts is in november 1958 een Belgische studie-commissie uit de Congo teruggekeerd met een lijvig rapport, dat de grondslag zal vormen voor een reorganisatie van de Belgische-Congolese betrekkingen, en intussen heeft de nieuwe Belgische premier, prof. Eyskens, in zijn eerste regeringsverklaring hervormingen in de Congo aangekondigd. De inheemsen zouden een groter aandeel krijgen in het bestuur van de kolonie.

Toen vijftig jaar geleden het Belgische volk de Congo cadeau kreeg van koning Leopold de Tweede, had men geen vermoeden wat een kostbaar geschenk men ontving. Men wist niet welke potentiële rijkdommen dit gebied bevatte. Intussen heeft men ontdekt, wat er uit de Congolese bodem te halen valt en op het ogenblik produceert het land een vijfde van de wereldbehoefte aan koper, terwijl het tot de grootste producenten behoort van uranium, industrie-diamanten, magnesium, zink, tin en kobalt. Maar van de economische ontwikkeling van de Congo zal de Afrikaanse Congolees in veel grotere mate moeten profiteren dan tot nog toe het geval is, zo hoort men in België meer en meer betogen.

Bij de groenteveiling te Broek op Langendijk begint de aanvoer van de winterkool op gang te komen. Per braam wordt de kool bij de veilinghal aangevoerd.

Amerikaanse bladen na Mikoyans bezoek

„Wij zijn blij deze ongeluksvogel te zien wegvliegen"

New York. — „Wij zijn blij deze ongeluksvogel te zien wegvliegen". „Het enige resultaat van Mikoyans bezoek is geweest het Amerikaanse volk ertoe te overreden de Sovjet-Unie niet als een geweldenaar te beschouwen".

Dit zijn de mening, die vanmorgen door twee New Yorkse dagbladen, de „Daily News" en de „Daily Mirror", werden verkondigd.

„Moest men hem veeleer bejegenen als een prins, die van een bevriend land kwam, dan als een intrigant die zonder te worden uitgenodigd van een vijandig land kwam?" aldus de „Daily News", die hieraan toevoegt: **„Wij hopen, dat hij niet bezoek van zijn chef, Chroesjtsjef, heeft voorbereid".**

„De ware reden van dit bezoek — schreef de „Daily Mirror" — was een diplomatieke overwinning voor Chroesjtsjef te behalen, aangezien zijn positie binnen de communistische wereld niet al te zeker is".

De „Daily News" verwondert zich eveneens over een akkoord, dat voorziet in de uitwisseling van geleerden tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie. **„Wij vragen aldus aan spionnen om hier te komen onder het mom van geleerden om onze vitale geheimen te roven", aldus het blad.**

Enkele dagen geleden vierde de Haagse violist Sam Swaap zijn 60-jarig jubileum. Op de foto: Sam Swaap tijdens een repetitie, aantekeningen makend in zijn muziek.

DULLES niet naar Karatsji

Washinton — Officiele kringen in Washington verluidt, dat Minister Foster Dulles in verband met de Duitse kwestie heeft besloten niet naar Karatsji te gaan voor de bijeenkomst van het Pact van Bagdad, die daar op 26 janurai begint. De Amerikaanse delegatie zal worden geleid door onder-minister Loy Henderson.

DE TOESTAND IN ARGENTINIE

Algemene staking zou haar doel niet hebben bereikt

Tientallen communisten en Peronisten te BUENOS AIRES gearresteerd

Buenos Aires. — Volgens kringen uit de omgeving van president Frondizi zou de algemene staking, die op het ogenblik nog een groot deel van de aktiviteit over het gehele land verlamt, haar voornaamste doel niet hebben bereikt. Dit doel zou zijn geweest de reis van de president naar de Verenigde Staten te verhinderen.

De staking droeg in de eerste plaats een politiek karakter. De voornaamste aanstichters waren, aldus deze kringen, communistisihe elementen, die sleutelposities innemen in enige vakbonden en zich verzetten tegen de nationalisatie der koelhuisbedrijven in de hoofdstad. Voorts verklaart men de deelneming van Peronistisihe elementen aan de staking uit het feit dat oud-president Peron ongaarne zou zien dat president Frondizi nauwe betrekkingen aanknoopt met de Verenigde Staten. die hem in staat zouden stellen zijn economisch stabilisatieplan te consolideren. Intussen deden gistermiddag in Buenos Aires onbevestigde geruchten de ronde als zou het stakingscomité van 62 Peronistische vakorganisaties geporteerd zijn voor beëindiging van de staking. Niettemin duurt zij nog voort, al komt het binnenlandse luchtverkeer langzamerhand weer op gang. Ook het stadsverkeer in het centrum der hoofdstad vertoonde gisteravond een lichte verbetering.

In regeringskringen verluidde dat er wellicht een decreet zal worden uitgevaardigd, waarbij het personeel van het stedelijk vervoersbedrijf van Buenos Aires aan de militaire wetten wordt onderworpen.

Stakingsleiders die zich verborgen houden, deelden aan de pers telefonisch mede, dat een spoorwegstaking op handen is.

Ook het merendeel van het personeel van de internationale telegraafmaatschappijen koos de zijde van de stakers, waardoor het land vrijwel zonder verbinding met de buitenwereld kwam. Telegrammen hebben veel vertraging.

Tientallen communisten en Peronisten zijn te Buenos Aires in hechtenis genomen. Er zouden zeventig vakbondsleiders zijn gearresteerd.

Er ontploften vier bommen op spoorlijnen. De schade was spoedig hersteld.

Het personeel van de openbare vervoersbedrijven van Buenos Aires is hedenochtend onder de krijgstucht gesteld. Het is de eerste belangrijke zet van regeringswege om het hoofd te bieden aan de staking.

Een soortgelijk decreet heeft twee maanden geleden met sukses een spoorwegstaking beëindigd. De militaire wetten stellen strenge straffen op staking.

De vakvereniging van handelspersoneel (400.000 leden) trok hedenochtend het stakingsparool in, hetgeen een flinke tegenslag betekent voor de Peronistische en communistische stakingsleiders.

De grote winkels van de Argentijnse hoofdstad waren van hedenochtend af weer geopend.

President Frondizi van Argentinië zegt in een per radio uitgezonden verklaring, dat zijn regering gebruik zal maken van het leger om een poging tot ondermijning neer te slaan.

De verklaring werd uitgezonden toen Frondizi op weg was naar de Verenigde Staten, aan welk land hij een officieel bezoek van veertien dagen brengt.

Aangenomen wordt, dat aanhangers van ex-president Peron de stakings-aktie met opzet hebben doen samenvallen met Frondizi's afwezigheid.

De weinige arbeiders die gisteren naar hun fabriek wilden gaan, werden hierin belemmerd doordat er geen openbaar vervoer was. In Buenos Aires reden maar enkele ondergrondse treinen. Er zijn gisteren geen kranten verschenen en de radiozenders zonden alleen officiële bulletins uit.

Alleen de spoorwegen, die onder militaire controle staan, reden gisteren normaal.

De processen tegen aanhangers van Batista

CASTRO nodigt buitenlandse journalisten uit rechtszittingen bij te wonen

Havana. — Het proces tegen een aantal aanhangers van oud-president Batista, dat gisteren zou beginnen, is tot woensdag of donderdag uitgesteld. Fidel Castro heeft 400 journalisten en parlementsleden uit Zuid- en Noord-Amerika uitgenodigd de rechtszittingen bij te wonen. Intussen baart de gezondheid van Fidel Castro enige ongerustheid. Hij klaagt over pijnen in de borst, heeft hoge koorts en moet in zijn kamer blijven in het hotel, waar hij zijn hoofdkwartier heeft opgeslagen.

Castro heeft reeds aangekondigd, dat de „ergste oorlogsmisdadigers" het eerst zullen worden berecht, hetgeen ongetwijfeld de doodstraf betekent voor degenen, die schuldig worden verklaard. Vandaag zal hij een persconferentie houden voor reeds gearriveerde parlementsleden en journalisten uit de Verenigde Staten, Canada, Latijns-Amerika en zelfs uit Engeland, waarin hij hen in de gelegenheid zal stellen alle gewenste vragen over zijn regiem en zijn doelstellingen te stellen.

Naar schatting worden 650 personen gevangen gehouden in het fort „Cabana" en nog 350 in het kamp Colombia. Het aantal executies wordt tot dusver geraamd op 220.

De Amerikaanse senator Morse heeft Fidel Castro verzocht een aantal waarnemers van de Verenigde Naties uit te nodigen voor de rechtszittingen.

Bij het kruisen en het oprijden van een VOORRANGSWEG (Schottegatweg en Rijkseenheidboulevard (Nieuwe Havenweg) dient U te STOPPEN en ALLE verkeer van rechts en van links VOORRANG te geven.

Ver. voor Veilig Verkeer

Caldera voorzitter van Venezolaanse kamer van afgevaardigden

Caracas. — Gisteren zijn de voorzitters gekozen van de Venezolaanse Kamers. Voorzitter van de Kamer van Afgevaardigde werd Dr. Rafael Caldera, voorzitter van de Christelijk-democratische partij de Copei. Hij kreeg 120 stemmen tegen 7 op de communistische leider Gustavo Marchado.

Voorzitter van de Senaat werd Dr Raul Leoni, voorzitter van de partij der Democratische Actie, die 50 van de 51 stemmen op zich verenigde.

Averoff had opnieuw onderhoud met Turkse minister

Parijs. — De Griekse minister van buitenlandse zaken, Evanghelos Averoff, heeft opnieuw een onderhoud van anderhalf uur gehad met zijn Turkse collega, Fatim Roestoe Zorloe.

Het gesprek verliep in een vriendschappelijke atmosfeer en had betrekking op economische kwesties en over het vraagstuk-Cyprus. Over laatstgenoemde kwestie zijn de twee bewindslieden niet tot enig concreet resultaat kunnen komen.

Averof vertrekt morgen uit Parijs naar Athene.

Gouverneur en mevr. SPEEKENBRINK in Suriname aangekomen

Paramaribo. — Gouverneur en mevrouw Speckenbrink zijn gisteravond per lijnvliegtuig van de KLM op Zanderij, Paramaribo, aangekomen.

De gouverneur van de Nederlandse Antillen brengt een officieel bezoek aan Suriname en zal tot begin van de volgende maand in Suriname verblijven.

Te zijner begroeting waren op Zanderij aanwezig Z. Exc. Gouverneur van Tilburg, premier dr Emanuels, de onder-voorzitter van de raad van advies de heer Jessurun, de voorzitter van de Staten, de heer Kraag, de direkteur van het kabinet van de gouverneur, mr. Nagtegaal, de commandant der troepen in Suriname, kolonel Beek en de districtscommissaris de h. van Petten. Na de begroeting op Zanderij begaf gouv. Speckenbrink zich tezamen met gouverneur van Tilburg naar Paramaribo. De heer en mevrouw Speekenbrink logeren in het paleis van de gouverneur.

Uitzetting van J. SIMOONS uit de NEDERLANDSE ANTILLEN onrechtmatig verklaard

Ned. Antillen moeten inkomens- en vermogensschade vergoeden

Amsterdam. — Civiele kamer van de rechtbank te Amsterdam heeft vanochtend de uitzetting van de apotheker J. R. A. Simoons uit de Nederlandse Antillen onrechtmatig verklaard. Tevens bepaalde rechtbank dat de Nederlandse Antillen de inkomens- en vermogensschade, die de heer Simoons door de uitzetting heeft geleden, zal moeten vergoeden en de kosten van het geding zal moeten betalen.

De heer Simoons kreeg op 27 maart 1957 van het hoofd der politie op Curacao de aanzegging, dat hij de Ned. Antillen moest verlaten omdat zijn verblijf aldaar niet wenselijk werd geacht in verband met de openbare orde c.q. het algemeen belang. In augustus van dat jaar vertrok de apotheker naar Amsterdam, waar hij een jaar later een civiele procedure begon tegen de gezaghebber van Curacao, de oud-Gouverneur der Ned. Antillen, de Ned. Antillen en de Staat der Nederlanden. De heer Simoons had zich in 1942 in de Antillen gevestigd.

De rechtbank bepaalde in het vonnis, dat de besluiten van 1905 en 1945, die de uitzetting en toelating in de Ned. Antillen regelen, niet op de heer Simoons van toepassing zijn. Het argument destijds op de zitting aangevoerd door de landsadvocaat, dat de heer Simoons eerst definitief op Curacao zou zijn toegelaten in 1953 voor de tijd, dat hij met de vereiste vergunning zelfstandig een apotheek zou drijven, werd door de rechtbank van de hand gewezen.

Weduwe van Soen Yat Sen opvolgster van Mao Tse Tung?

Peking — Volgens de correspondent van A.F.P. te Peking zou mevrouw Soeng Tsjing Ling, de weduwe van Soen Yat Sen, de vader van de Chinese Republiek, bestemd zijn om Mao Tse Toeng op te volgen als staatshoofd van communistisch China.

Tijdens een „geheime" bijeenkomst te Woetsjang zou het centrale comite van de Chinese communistische partij besloten hebben haar kandidatuur voor te leggen aan de volksvertegenwoordiging, waarvan de volgende zitting maart aanvangt.

De boycot van Engelse produkten op Cyprus

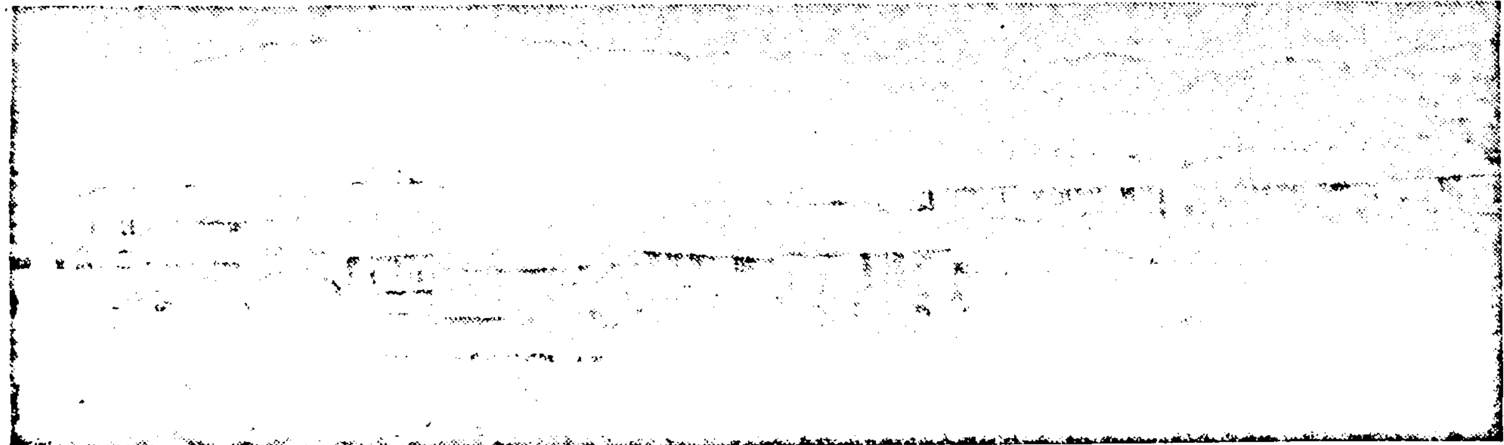
Nicosia. — Engelse militairen in uniform hebben vandaag in Nicosia pamfletten verspreid, die in het Grieks zijn opgesteld en waarin de bevolking wordt uitgenodigd een einde te maken aan de boycot van Engelse produkten.

„Maak een eind aan de intimidatie, opdat het eiland gespaard wordt van een ramp, aldus de vlugschriften. De boycot van Engelse produkten berokkent nagenoeg geen schade aan Engelse belangen, daar de invoer in Cyprus uit Groot Brittannië slechts een half procent vertegenwoordigt van de totale Engelse uitvoer, terwijl drie-kwart van de landbouwprodukatie van Cyprus een afzetgebied vindt in Engeland. De boycotactie is schadelijk voor de belangen der Griekse Cyprioten en betekent het stomste initiatief van de EOKA".

Moskou. — De „Prawda" heeft onlangs voor de eerste keer een foto afgedrukt van de natruimwolk van de Russische ruimteraket. Deze foto werd genomen met behulp van een van de camera's op Russisch gebied, die voorzien zijn van elektronische telescopen en enorme filters.

Gedurfd initiatief van Fraters van Tilburg

Instituut „SAN FERNANDO" op Soto — opent binnenkort zijn deuren —

Een overzicht van de door prachtig heuvellandschap omgeven paviljoens die onderling door een goed aangelegd wegennet en ook telefonisch zijn verbonden. De beplantingen moeten nog worden aangebracht.

Wezenlijke bijdrage tot ontwikkeling van Banda Abau

Willemstad. — Door vriendelijke bemiddeling van Frater Franciscus, Overste van de Fraters van Tilburg in de Antillen is de pers gisteren in de gelegenheid gesteld het „San Fernando"-internaat (zo genoemd naar Mgr Ferdinand Kieckens op wiens initiatief de Fraters van Tilburg zich op Curaçao vestigden) dat binnenkort officieel geopend zal worden, in ogenschouw te nemen.

De voorgeschiedenis

Na het verschijnen van het Rapport Mulock Houwer van 7 augustus 1953 bereffende de kinderbescherming in de Nederlandse Antillen deed zich sterker gevoelen de noodzaak van modernisering en uitbreiding van het voogdijgesticht Scherpenheuvel.

De eerste opzet was een gebouw voor de schoolgaande pupillen van Scherpenheuvel, liefst buiten de stad. Oorspronkelijk werd gedacht aan Barber, maar toen het terrein daar minder geschikt bleek, werd gezocht naar bouwgrond op Soto. Een terrein gelegen langs de weg naar Westpunt, tegenover het kerkhof van Soto en deel uitmakend van de vroegere plantage Groot Santa Marta, werd tenslotte uitgekozen.

Op 5 oktober 1954 richtte het Bestuur van Stichting St. Thomascollege zich tot het Bestuurscollege van Curacao om medewerking in de totstandkoming van een uitbreiding van het Voogdijgesticht Scherpenheuvel in de vorm van vier paviljoens elk voor 25 jongens en een Fraterhuis op een terrein te Soto. Als streefdatum voor de in • gebruikneming der gebouwen werd gesteld 1 september 1955. De medewerking van het Bestuurscollege zou moeten bestaan in:

a. het overdragen van een terrein op Soto in eigendom aan Stichting St. Thomascollege en wel ter grootte van ongeveer 16 ha, tegen gereduceerde prijs;
b. het verstrekken van een voorschot om de bouw mogelijk te maken.

Het Bestuurscollege gaf mondeling te kennen met het plan in te stemmen, maar wenste enige nadere verklaringen, welke werden verstrekt op 11 maart 1955, waarbij de streefdatum van de in gebruikneming der gebouwen een jaar werd opgeschoven. Op 20 september 1956 berichtte het Bestuurscollege van Curacao officieel dat het bereid was een perceel grond te Soto in eigendom over te dragen aan Stichting St. Thomascollege, groot 16 ha tegen de helft van de gangbare prijs.

Aan de Heer J. Manders architect was ondertussen opgedragen de tekeningen voor een paviljoen te ontwerpen. Ook het terrein van Soto werd in kaart gebracht, maar bij verdere uitwerking van de plannen bleek al spoedig dat de bebouwbare oppervlakte te klein was voor de geprojecteerde ontwerpen.

Op 6 november 1956 werd toen door Stichting St. Thomascollege aan het Bestuurscollege van Curacao om vergroting van het terrein verzocht. Dit bracht veel moeilijkheden met zich, o.a. de aankoop van een half afgebouwd huisje. Op 3 juni 1957 werd de gevraagde uitbreiding officieel toegestaan. Op 14 augustus 1957 was het terrein volledig opgemeten door de Dienst van het Kadaster en tevens in kaart gebracht; het bleek toen 33,45 ha groot te zijn.

Daar het Bestuur van de Stichting St. Thomascollege officieus wist, dat het Bestuurscollege van Curacao geen bezwaren had tegen terreinuitbreiding, werd ondertussen aan de uitwerking van de plannen doorgewerkt. Het oorspronkelijk door de Heer G.J. Manders gemaakt ontwerp onderging verschillende wijzigingen en was in maart 1957 rijp voor aanbesteding. Deze had plaats op 2 mei 1957. De bouwkosten van vier paviljoens met bijkomend werk bleken erg hoog te zijn. In overleg met de Heer Manders en de aannemer werd gestreefd naar bezuiniging. Hierdoor verviel b.v. het pannendak, dat vervangen werd door een platendak, waardoor zeker een stuk schoonheid verloren ging. De vloeroppervlakte van slaap-. en recreatiezaal werd kleiner. Het bestuur van Stichting St. Thomascollege heeft zich bij dit alles door twee beginselen laten leiden, n.l.

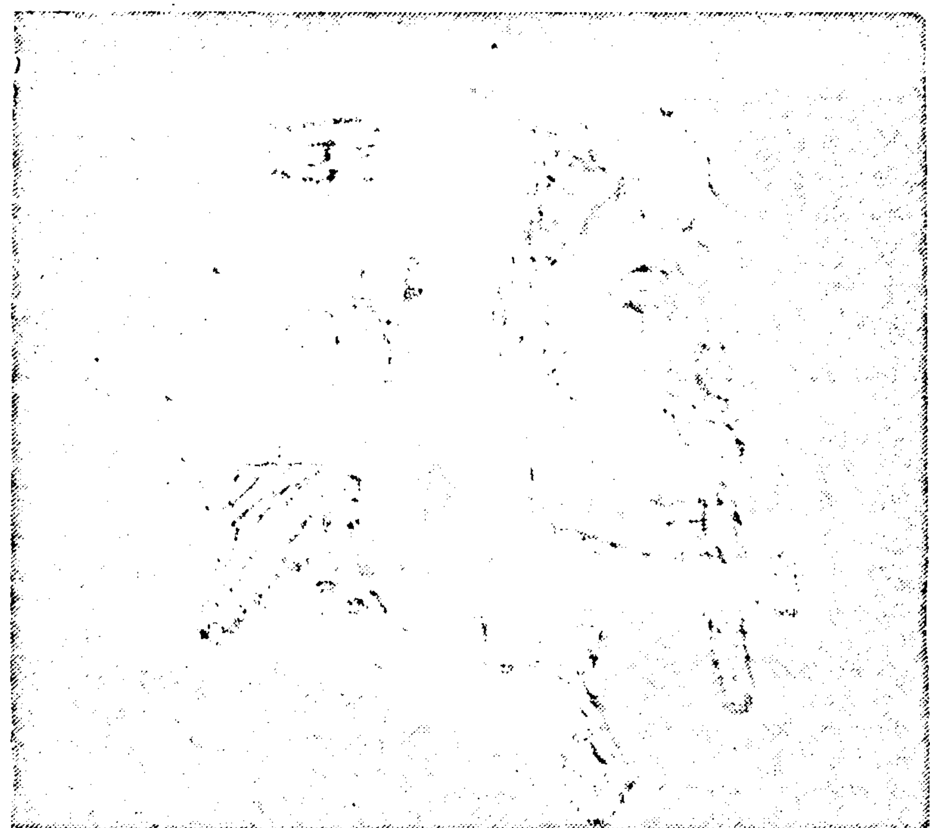
1. Voor alles degelijkheid, waardoor onderhoudskosten worden beperkt. Behalve voor de deuren is er zo goed als geen hout gebruikt in de gebouwen, zodat de witte mieren er geen of weinig voedsel zullen vinden.
2. Geen luxe, want de pupillen komen uit en gaan weer naar een eenvoudig milieu.

Op 16 oktober 1957 had de definitieve gunning plaats van vier paviljoens. Het werk werd opgedragen aan N.V. Bouw- en Handelmij. Bohama.

Hier is prachtig werk verricht, waarbij met de moderne opvattingen omtrent het internaatswezen ten volle rekening is gehouden. In ieder paviljoen zullen n.l. maximaal 25 pupillen worden ondergebracht.

Een paviljoen bestaat uit een dagverblijf, dienkeuken met bijbehorende bergruimte, kantoortje en spreekkamer, ziekenkamertje, slaapzaal, twee slaapkamers voor surveillanten, wasgelegenheden (op iedere twee pupillen een douche cel en één wasbak.) en bergruimte voor iedere pupil, het benodigde sanitair, een werkplaats voor handenarbeid en een kleine cour.

Daarnaast heeft men een uitgestrekt sportterrein en op korte afstand twee prachtige baaien. Alle paviljoens zijn gelijk van opzet, slechts de kleur van binnen is telkens verschillend.

Een der door Frater Cyriel vervaardigde fraaie ceramieken op het „Paviljoen der Wara-wara's".

Aan de voorgevel van ieder der paviljoens zijn door Frater Cyriel vervaardigde vogelfiguren in ceramiek aangebracht, voor ieder paviljoen verschillend: parkieten; wara-wara's en trupials.

Het Fraterhuis moet nog even wachten door gebrek aan kapitaal. Voorlopig zullen daarom drie paviljoens door de jongens betrokken worden, terwijl in het vierde paviljoen de Fraters hun tehuis hebben en hier tevens de gemeenschappelijke keuken wordt ondergebracht.

Het spreekt vanzelf dat met het bouwen van de vier paviljoens de zaak niet klaar is; het terrein moet behoorlijk afgezet worden om de aanplantingen rondom de gebouwen te beschermen tegen loslopend vee. Er moet verder gezorgd worden voor licht, telefoon en water. Voor de verlichting zijn twee Mercedes-Benz agregaten geplaatst, geleverd door de firma Kusters, zodat de inrichting dag en nacht van electrische stroom voorzien is. Het instituut krijgt een zelfstandige telefoonverbinding met de stad; ook de paviljoens onderling zijn telefonisch te bereiken. Op het terrein liggen twee putten, die, naar gehoopt wordt, voldoende was- en sproeiwater zullen leveren. Voor drinkwater zal men zich aansluiten op het net van 's Landswatervoorziening, die bezig is het net tot Soto door te trekken.

Het eigenlijke internaat krijgt geen kapel, aangezien de jongens de parochie-kerk die op zeer korte afstand van „San Fernando" ligt zullen bezoeken. Begin februari hoopt men 75 jongens van het gesticht „Scherpenheuvel" naar „San Fernando" te kunnen overheuvelen. Dit zullen zijn de schoolgaande jongens, zodat degenen die in de aan het internaat verbonden bedrijven werken op Scherpenheuvel zullen blijven.

De bedoeling van het internaat „San Fernando" was niet zozeer uitbreiding als wel „sanering". Op Scherpenheuvel waren 135 jongens ondergebracht in twee groepen van ieder ongeveer 70. Reeds groepen van 25 zijn volgens de moderne opvattingen te groot. De ouderwetse gestichtstrant van Scherpenheuvel bood geen mogelijkheid aan deze moderne eisen te voldoen. Ook op Scherpenheuvel echter zullen t.z.t. paviljoens worden bijgebouwd; zodat de uitbreiding thans in moderne richting zal worden voortgezet.

Het schilderwerk werd uitgevoerd door de firma Tijsma, de loodgieters werkzaamheden door de firma Vitters.

Gebouwen en terreinen zijn eigendom van Stichting St. Thomascollege en worden ter beschikking gesteld van de St. Vincentiusstichting voor het opnemen van wees- en voogdijkinderen, mits het Eilandsbestuur bereid is hiervoor een verantwoorde subsidie te geven. De verdere financiering geschiedt op een dagprijsvergoeding berekend naar de jaarlijkse exploitatiestaat der inrichting, opgemaakt door het accoutantskantoor van de Federatie Antilliaanse Jeugdzorg. Een definitieve overeenkomst met het Eilandsbestuur van Curacao is nog niet bereikt, maar wel heeft de Stichting St. Thomascollege de toezegging dat het gedane voorstel overeenkomt met de plannen van het Eilandsbestuur.

Het Eilandsbestuur heeft steeds sympathiek gestaan tegenover deze plannen.

We mogen hier het rapport van Mulock Houwer nog even aanhalen: „Nu echter de gestichtsleiders het gevoel hebben dat er voor het werk der opvoedingsgestichten door de overheid meer belangstelling betoond wordt, valt het op dat de meesten wel degelijk suggesties en voorstellen voor veranderingen in petto hebben en zij zonder uitzondering bereid zijn reorganisaties door te voeren als de financiele mogelijkheden daartoe maar geboden worden".

Het particulier initiatief heeft getoond zijn taak te begrijpen; het is overtuigd dat de kinderbescherming bij voorkeur behoort te worden uitgeoefend door de vrije maatschappelijke krachten.

En nu nog iets over de scholen op Bandabao. Tot 1 januari 1955 hadden de Fraters alleen scholen in Willemstad en in de onmiddellijke omgeving daarvan. Kinderen van de parochies buiten de stad bezochten de Zustersscholen, enkelen kwamen met auto's naar de stad. Op 1 januari 1953 openden de Fraters een centrale school, de St. Janschool, op Barber voor de jongens van de vier daar liggende parochies. In september 1955 werd deze school uitgebreid met twee lokalen. Een verdere uitbreiding met zes lokalen bleek spoedig noodzakelijk. In verband met de plannen voor een voogdijgesticht op Soto werd een zevenklassige school aangevraagd en toegestaan op Soto, welke school onder de naam van „Don Sartoschool" op 1 januari 1957 geopend werd voor de jongens van Soto en San Willibrordo. Het ligt in de bedoeling dat de pupillen van het voogdijgesticht op Soto deze school zullen bezoeken. Daarvoor wordt de school momenteel uitgebreid met drie lokalen.

Frater Manuel, het Hoofd van de Don-Sarto-school zal de Overste van het Huis zijn, terwijl Frater Wibertus belast zal zijn met de dagelijkse leiding van het internaat.

Mogelijk hebt U zich afgevraagd, waarom Bandabao gekozen werd voor de vestiging van een internaat. Zo'n inrichting dichter bij de stad biedt zeker meerdere voordelen. De Fraters waren en zijn van mening dat hun vestiging midden in Bandabao het zijne kan bijdragen tot een gunstige ontwikkeling van geheel de jeugd van Bandabao.

Hier is op voortreffelijke wijze goed en modern werk verricht. De Fraters verdienen alle lof voor deze gedurfde onderneming.

Een der paviljoens.

Politieberichten

Willemstad. — In de nacht van zondag op maandag om 5.45 uur rukte een patrouille ter assistentie uit omdat op de Caracasbaaiweg een personenauto stond waarvan de claxon loeide. Bij aankomst bleek het een onbeheerd staande auto te zijn die naast een perceel geparkeerd stond. De patrouill e kon de claxon zwijgen opleggen.

Om 10.30 werd een bosbrand gemeld op de plantage „Klein Piscadera". Een grote oppervlakte met struikgewas en bomen stond in brand. Op de plantage waren mannen bezig met het afbranden van cactusplanten met speciaal daarvoor bestemde branders. De bedoeling was daarna de cactusplanten te gebruiken voor veevoerder. Toen een gedeelte van het struikgewas echter in brand raakte, konden de mannen het vuur niet meeser blijven en rukte de brandweer uit. In totaal waren 3 spuiten nodig om de brand te bedwingen. Na het inrukken moesten zij nog een keer terugkeren wegens het opnieuw ontvlammen van het vuur.

Om 11.45 had op het Julianaplein een aanrijding plaats tussen een personenauto en een motorrijwiel. De bestuurder van het motorwiel liep zware snijwonden op aan zijn linkeronderbeen.

Oorzaak: de personenauto stopte voor het oranjelicht, ook de andere bestuurder wiide stoppen maar doordat zijn versnellingspedaal tussen de hak van zijn slipper en zijn tenen vastraakte, kon hij zijn voet niet opbeuren om bij de voetrem te komen.

Schade: 100 gld.

Ter hoogte van het Cultuur Centrum op Pietermaai reed om 12.30 een bestuurster van een personenauto bij het verwisselen van rijbaan tegen de auto op die voor haar stond en van de reactie veroorzaakte deze weer een botsing met de voor hem staande wagen.

De schade bedroeg: 400 gld.

Op Schottegat weg Oost kwam om 16.50 een dumptruck in aanrijding met een pickup. Hij raakte de achterzijde van deze wagen en door de klap van de aanrijding kon de bestuurder van de pickup het stuur niet meester blijven. Hij reed door de afrastering van een perceel en kwam tot stilstand tegen het voorbalcon esvan.

De schade bedroeg: 3500 gld.

Om 17.445 had op de Santa Rosaweg ter hoogte van de Seroe Loraweg een aanrijding plaats tussen truck en een pickup, die juist wegreed. De bestuurder van de pickup. die onder invloed verkeerde, bekwam een diepe hoofdwond en werd naar het Hospitaal overgebracht, alwaar hij ter observatie werd opgenomen.

Schade 800 gld.

Om 14.50 u werd er klein brandje geblust aan boord van een tanker, waar brand uitbrak een ketel, waarschijnlijk door overwarming. Het dokpersoneel kon de brand blussen. Er deden zich geen persoonlijk ongelukken voor en de schade was niet noemenswaard.

Totale schade bedroeg: 5200 gld.
Totaal aantal assistenties: 22.
Processen-verbaal: 13.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

IMMORELE FILMS

(Buiten verantwoordelijkheid van de redaktie)

In de „Amigoe" van vrijdag 16 jan. j.l. staat een ingezonden stuk van het Legioen van Maria, een protest tegen de immorele films, die hier op Curaçao gedraaid worden.

Het Legioen stelt enkele vragen, o.a.: waar blijft de filmkeuring? Kennelijk slaat dit protest op de vertoning van een franse film, waarin Brigitte Bardot haar „beste" beentje voorzet. Een film, die helaas reeds enkele dagen in West-End draait. Naar aanleiding van dit protest heb ik bij West-End het keuringsboek (een boek waarin de filmkeuringscommissie haar bevindingen optekent) ter inzage gevraagd. Het lag onbereikbaar op kantoor, maar de twee dienstdoende kaartjescontroleurs verzekerden mij te weten, dat de film in eerste instantie was afgekeurd door de keuringscommissie. Maar de gezaghebber, die het laatste woord heeft in dergelijke keuringskwesties, is de film toen ook gaan keuren. De gezaghebber keurt de film goed. En de film draait voor volle zalen. En men praat over deze film.... en hoe!

Het Legioen van Maria protesteert en onkundig van het nutteloze werk der keuringscommissie, vraagt het zich af: Waar blijft de keuringscommissie? Wel ze was er, maar wordt niet competent geacht. Klaar! Draaien! Niet zo kinderachtig.

De filmkeuringscommissie lijkt me toch niet zo kinderachtig. Ze is soepel genoeg. te soepel naar de mening van velen onder ons. Ze keurt niet zo maar een film af. Dat doet men niet op Curaçao. Gelukkig niet.

De leden van de filmkeuringscommissie zijn enkele van onze katholieke, protestantse en joodse geestelijken aangevuld met hoogstaande leken uit de bevolking. Zij kennen de mensen hier en zijn beslist wel competent te oordelen wat toelaatbaar is al of niet. Nu is er een film, die volgens deze competente lieden beslist niet door de beugel kon. In eer en geweten wordt deze film afgekeurd. Maar de gezaghebber maakt door zijn al te individuele beoordeling het werk van deze commissie tot een farce. Wat is er aan te doen? Niets? Ja toch wel.

In de Verenigde Staten is dit probleem veel pregnanter. De goedwillenden hebben zich aaneengesloten tot een liga het zgn. „Legion of Decency". Al wie lid is van die liga verplicht zich geen immorele films te bezoeken. Zij gaan alleen naar films die door **gewetensvolle** instanties goedgekeurd zijn.

Zo vormen ze een machtige boycot tegen de slechte film. Kunnen wij hier op Curaçao een dergelijk soort „liga van het goede fatsoen" ook niet oprichten. Hier ligt misschien een taak voor het Legioen van Maria.

Een andere suggestie. Is het niet mogelijk dat er in de plaatselijke pers een filmkeuring „afkomstig van de keuringscommissie zelf, geplaatst wordt? Een filmbeoordeling op morele gronden van toelaatbaarheid. Keurt een hogere instantie een afgekeurde film toch goed, dan zijn wij tenminste gewaarschuwd.

Wie meer positieve suggesties heeft, hij late ze horen.

P. Heuvel.

C.C.C.-kwartiertje

Willemstad — In het C.C.C.-kwartiertje, dat hedenavond om kwart over negen via de Curom wordt uitgezonden, spreekt Robert Ramirez s.j. tijdelijk medewerker aan het Carmabi, over „El Planc... de Curazao."

Jubileum

Willemstad. — Op woensdag 21 januari zal de Inspecteur van Belastingen, de Heer A. J. van Werkhoven zijn 35-jarig jubileum herdenken.

In het Gouvernements-entrepot op de Nieuwe Haven zal ter zijner eer een receptie gehouden worden ... 15.30 uur.

U GAAT HOGE KOSTEN MAKEN
als Uw oude ijskast niet meer werkt.
TENZIJ u hem tijdig inlevert voor een nieuwe
NORGE IJSKAST
bij de C.T.C.
Want als Uw oude ijskast nog werkt, krijgt U er een ongekend hoge prijs voor.
Wacht niet langer en neemt een prachtige nieuwe
NORGE IJSKAST
met de meest moderne ruimteverdeling en de volle 5 jaar garantie voor slechts een gering prijsverschil.
Doet het nu!
C.T.C.-Metropolis
en
C.T.C.-Otrabanda

„CINELANDIA" Heden DINSDAG 20 en WOENSDAG 21 JAN. OM 8.00 N.M.
Een groots Super-produktie van de R.K.O. verfilmd in TECHNICOLOR op schitterende wijze vertolkt door:
INGRID BERGMAN - JOSE FERRER in:
„JOAN OF ARC"
(In het Engels met Spaanse tekst).
Gebasseerd op de wereldberoemde novelle van Joan of Lorraine. De grootste filmprodukt allertijden, op grootse wijze verfilmd. Een film geladen met actie.... avontuur.... en gevaar.
f. 1.50 - f. 0.90. Kinderen geen toegang
Attentie let op de aanvangstijd! Een voorstelling om 8.00 n.m.

„ROXY" HEDEN DINSDAG 20 JANUARI OM 7.00 en 9.00 N.M.
PREMIERE van een zeer pikant Franse filmprodukt verfilmd in CINEMASCOPE en TECHNICOLOR, met:
MADELEINE ROBINSON - IVAN DESNEY - MICHA AUER in:
„Mannequins van Parijs" (Mannequins de Paris)
(In het Frans met Hollandse tekst).
Een spectaculaire film met de mooiste meisjes van Parijs vol Franse esprit. Liefde en realiteit in een wereld van Mannequins. Spectaculair, Charmant, gevoelig in sfeer en actie.
f. 2.00 - f. 1.25. Kinderen geen toegang

DORCAS BEAUTY PARLOUR
SISTEMA AMERICANA APEX
pa cortamento, setmento, stricamento, clurmento, permanent, labamento di cabei, acudi na Gasthuisstraat 12 serca
— TRUUS DORCAS —

Miami, het vakantieparadijs van Amerika ligt slechts enkele uren van U verwijderd als U per K.L.M. vliegt.
De befaamde service aan boord, maakt van Uw reis een ware pleziertocht.
Uw REISAGENT of een der K. L. M. Kantoren verstrekt gaarne nadere inlichtingen.

Hierbij maken wij het o v e r l ij d e n bekend van onze innig geliefde tante

Mej. Lourencia Beltina de Haseth

(in de leeftijd van 90 jaar).

De begrafenis vindt plaats hedenmiddag om 4.00 uur vanuit het St. Elisabeth's Gasthuis naar de Protestantse begraafplaats aan de Roodeweg.

familie W. G. de HASETH
PH. F. de HASETH-CHAPMAN

Curaçao 20 jan '59.

De merkwaardige olie-positie van ISRAEL

De Arabische BOYCOTT EEN SUKSES?

(Van onze correspondent in Israël)

Bij de stichting van de Staat Israel in 1948 sneed de Irak Petroleum Company zijn aanvoer naar Haifa af en geraakte de grote pijpleiding Irak—Haifa buiten gebruik.

En Egypte sloot het Suez-kanaal voor alle verkeer met bestemming Israël, ook voor tankers.

Israel bleef dus geen andere keus dan naar andere leveranciers om te zien en zo kwam jarenlang de olie voor Israel uit Venezuela, 'n door de grote afstand zeer dure aangelegenheid.

De interessante omstandigheid deed zich daarbij voor, dat de „terminal" van de pijpleiding te Haifa, met grote onderzeese pompinstallaties voor het laden van tankers, thans in omgekeerde richting gebruikt werd voor het lossen van de Venezuela-olie en dat deze „terminal" in bezit was gebleven van de Irak Petroleum Company, wier Haifase vertegenwoordigers telkens probeerden aan deze job te ontkomen.

De grote raffinaderijen in Haifa waren gesticht door de British Petroleum Company en de Shell samen voor het raffineren van de Irakse petroleum en sinds 1948 raffineerden zij op ongeveer 20% van hun capaciteit de Venezuela-olie voor Israels gebruik, gelost via de installaties van de Irak Petroleum Company.

Tot eind 1956 duurde deze situatie, tot de Sinai-campagne ook hierin een grondige verandering bracht.

In de eerste plaats had Israel de blokkade van de Golf van Akaba verbroken en zich doorgang naar de Rode Zee verschaft, — Sjarm El Sjeich, waar nu nog de politietroepen van de Verenigde Naties de vrede bewaken. En onmiddellijk na het beeindigen van de vijandelijkheden waren de grote graafmachines reeds bezig de bedding te graven voor de pijpleiding van Elat naar Beër Sjeva, ongeveer 250 kilometer door de woestijn. Dit werd echter slechts een pijpleiding van 8 inch doorsnede, maar het Suezkanaal was daarmede voor de Israelische olie-aanvoer onbelangrijk geworden.

De volgende pijpleiding voor de doorvoer van Beër Sjeva naar Haifa werd meteen op een breedte van 16 inch aangelegd en thans kondigde de Israelische minister van financiën enkele dagen geleden in Israels parlement, de Knesset, aan. dat de pijpleiding Elat-Beër Sjeva weldra door een van 16 inch vervangen zal worden.

De onderhandelingen daarover zijn gaande met een Franse groep onder leiding van Baron de Rothschild, met Zwitserse en met Amerikaanse Joodse fianciers. De bedoeling zou zijn, dat de nieuwe maatschappij niet alleen de pijpleiding van de staat overneemt, maar zich ook met de verkoop van de olie zal gan bezig houden.

En daarmee komen wij op een volgend facet van de Arabische boycot, namelijk de uittocht uit Israel na de Sinai-campagne van de grote olie-concerns. De druk van de olieproducerende Arabische landen deed eerst de Amerikaanse Socony Vacuum en daarna de Shell besluiten Israel te verlaten. Het apparaat van de Socony Vacuum werd verkocht aan een Amerikaanse Joods concern en de Shell deed haar volledige installaties over aan de maatschappij „Paz" onder controle van de Londense Isaac Wolfson.

Hoewel de pessimisten in Israel door het toegeven aan de Arabische chantage door Socony Vacuum eerst en door Shell vervolgens zeer onder de indruk waren, bleek de Israelische regering haar olie-aanvoer volledig te hebben veilig gesteld.

Eén van de stelling imposante gevolgen van de Sinai-campagne.

Het tweede nieuws van de afgelopen week, behalve dus de verdubbeling van de breedte van de pijpleiding Elat-Beër Sjeva, is de overname van de raffinaderijen en van de terminal te Haifa door een nieuwe maatschappij van Wolfson, thans genaamd „Pazzit".

De British Petroleum Company en de Shell verkochten de raffinaderijen en de Irak Petroleum verkocht de terminal aan de nieuwe maatschappij, die behalve door de groep van Wolfson, beheerd wordt door een Zwitsers-Joodse groep en door de Israelische regering.

Daarmede is het werk van de Arabische boycot voltooid. Niet alleen vloeit er al lang geen Arabische olie meer naar Israel, maar thans hebben zij het ook zo ver gebracht, dat alle belangen van de grote Amerikaanse en Britse concerns uit Israel zijn teruggetrokken.

En het resultaat voor Israel? Het is stellig gehandicapt geweest door de dure aanvoer uit Venezuela, maar het heeft nooit tekorten gekend. En als thans de nieuwe pijpleiding op volle breedte zal zijn gebracht, zal het voor het eerst weer meer kunnen aanvoeren, dan het voor eigen gebruik nodig heeft. Men berekent voorlopig, dat Israel dan ongeveer drie millioen ton geraffineerde olie per jaar zal kunnen uitvoeren.

En dan zal men van Haifa weer olie komen halen, in plaats van olie te brengen.

VERHOUDING KERK EN STAAT

Kardinaal Cerejeira spreekt zich uit

Lissabon. — Zijne Eminentie Manuel Kardinaal Cerejeira, Patriarch van Lissabon, heeft zich persoonlijk gemengd in de controverse die een aanvang nam toen Premier Antonio Salazar onlangs „sommige katholieken" van politieke aktiviteiten beschuldigde. De kardinaal verklaarde in en radio-uitzending: „De uiteindelijke grondslagen van de menselijke handelingen vinden hun wortel in de geestelijke orde.

In deze zin is het niet onjuist als men zegt dat het de geestelijke orde is die over de tijdelijk orde oordeelt en niet omgekeerd."

De Kardinaal noemde de premier niet met name en maakte ook niet uitdrukkelijk melding van de controverse.

Maar zijn toespraak schijnt een antwoord te zijn op de door Salazar op 6 december j.l. tot de kerkelijke leiders gerichte waarschuwing, waarbij hij zeide dat het „pijnlijk" voor hem zou zijn aan het gedrag van kerkelijke autoriteiten beperkingen te moeten opleggen.

De toespraak van de kardinaal-patriarch werd gehouden bij gelegenheid van de kersttijd. Beginnende met een verwijzing naar de drie Wijzen en hun verhouding tot koning Herodus, verklaarde de kardinaal dat Christus een teken van tegenspraak zou zijn tot aan het einde der tijden, zoals de grijze Simeon voorspeld had.

„De Koning, wiens geboorte wij vieren is niet gekomen om zijn koningschap tegenover die van aardse koningen te bepleiten."

Zijn woorden: Geef aan de keizer wat des keizers is en aan God wat Gode's is, gaven de grondslag aan voor een nieuwe wereld, waarin de tijdelijke macht beperkt, doch tevens veredelt wordt, terwijl zij haar gezag aan God ontleent. Het is het voertuig van Gods wil voor het algemeen welzijn en Christenen die aan de Staat gehoorzamen aan God die deze natuurlijke orde gevestigd heeft. Kerk en staat zijn souverein „ieder op haar eigen gebied", aldus de kardinaal, „doch in het plan Gods behoren zij niet gescheiden te zijn of erger nog in staat van oorlog met elkander."

Mgr. Cerejeira vervolgde: „Zowel orde als sociale vrede zijn nodig. Bepaalde zaken raken het gebied zowel van de Staat als van de Kerk, zoals bijvoorbeeld de opvoeding en het gezin en moeilijkheden op deze gebieden behoren ongelost te worden door concordaten tussen de beide machten. Het algemeen welzijn wordt steeds terug gevoerd tot de mens, de menselijke persoon."

De Kardinaal vervolgde dat de Portugese grondwet het primaat van de geestelijke orde erkent wanneer zij verklaart: „dat de Staat beperkt wordt door zedelijke rechten en dat de opvoeding gericht moet worden naar de christelijke leer en moraal." „Kerkelijke aktie" moet niet beschouwd worden als „politieke aktie".

De Kardinaal verklaarde dat „laicisme" in wezen betekende ontkerstening en besloot zijn toespraak:

„Zowel de tijdelijke als de geestelijke macht staan ten dienste van de mens, maar de laatste deelt aan de eerste het licht van de genade van Christus mede, zonder daardoor haar te vervangen in de natuurlijke orde.

Op deze wijze dient de christelijke orde in de gemeenschap de menselijke persoon, tegelijkertijd met de staat. De vorming van een christen, betekent het herstel van de mens. De engelen verkondigden aan het mensdom de grote vreugde van Kerstmis, de geboorte van de Verlosser. Met Jezus Christus werd een nieuwe mens, een nieuwe gemeenschap een nieuwe wereld geboren." (N.C.).

Oecumenisch leven

Sinds father Paul Watson, vijftig jaar geleden, het initiatief nam tot een wereldgebedsactie voor de eenheid der Christenen — de Internationale Bidweek van 18-25 januari — een actie, die in Engeland door Spencer Jones en in Frankrijk door abbé Couturier werd overgenomen, door Paus Pius X sterk aanbevolen en daarna zeer gestimuleerd door de conferentie van Genève (1920), waar „Faith and Order" werd gesticht, is de maand januari langzamerhand algemeen in het teken van het werk der hereniging komen te staan. Ook het Apostolaat des Gebeds stemt de laatste tijd zijn januari-intenties hierop af. Deze maand vraagt de Paus ons aller gebed voor de verdieping van het juiste kerkbegrip, de kern van het oecumenische vraagstuk. Het is uitermate verheugend te mogen constateren, dat onder de christenen van heel de wereld het geloofsbesef groeiende is, dat de bestaande verdeeldheid zo spoedig mogelijk dient opgeheven te worden. De ene Kerk van Christus is bestemd voor heel de „oecumene", d.i. de bewoonde wereld. Daarin horen allen thuis en zeer zeker zij, die eenmaal de oorspronkelijke eenheid verlaten hebben. Het herstel van die eenheid kan echter alleen God schenken. Aan ons is het door voortdurend gebed en een levenshouding, die onze ontvankelijkheid voor degenade vergroot, daartoe naar vermogen bij te dragen.

In de katholieke Kerk is de Internationale Bidweek goed georganiseerd. Plaatjes met de intenties van elke dag worden overal verspreid, na alle stille H. H. Missen wordt het vastgestelde gebed tezamen met de gelovigen gebeden, kranten en tijdschriften publiceren verklarende artikelen en menige preek heeft het herenigingswerk tot thema. Een respectabele aanpak, zou men zo zeggen.

Toch mag men zich afvragen, of bij al die goed geleide en prijzenswaardige reclame onze houding — innerlijk en uiterlijk — tegenover het probleem der gescheidenheid wel is zoals ze moet zijn.

In het tijdschrift van Ascese en Mystiek „Ons geestelijk leven" (1958, no. 5) stelt p. dr. Jos. Lescrauwaet M.S.C. deze vraag op de man af. Is het niet zó, dat de langzame gewenning aan de elk jaar terugkerende Bidweek tot een automatische deelname heeft geleid, die niet verder komt dan de periferie van ons zieleleven? Dringt het tot ons door, dat wij, gewend als wij zijn aan de louter menselijkemotieven, die UNO en UNESCO ons voorhouden, voor het herenigingswerk andere beweegredenen nodig hebben? Wordt onze deelname aan de Bidweek niet te veel bepaald door de angst voor wat ons boven het hoofd hangt wanneer de christenheid niet spoedig één aaneengesloten front vormt tegen het steeds sterker vordende heidendom? Mogelijk spreekt zelfs de macht, door eenheid geschonken, een aantrekkelijk woord mee.

Op een dergelijke basis bouwt men echter geen Kerk! P. Lescrauwaet noemt twee redenen, die ons deelnemen aan het herenigingswerk bepalen. Vooreerst: De Vader heeft Zijn Zoon gezonden „om alles, wat in de hemel en op aarde is, in Christus tot eenheid te brengen" (Eph. 1, 1). Het heil van het mensdom ligt in de gemeenschap met God in de éne Christus. Vervolgens: het hedendaagse christendom kan het Evangelie niet eensgezind verkondigen. De boodschap van de noodzakelijke eenheid wordt in tweespalt doorgegeven. Op de zes wereldbewoners zijn er ongeveer twee christen, en die twee

(Vervolg naar pag. 5)

Otto van Habsburg overweegt terugkeer naar Oostenrijk

Monarchisten willen hem een politieke rol laten spelen als burger van de republiek

(Van een bijzondere medewerker)

In Oostenrijk is een zekere mate van politieke onrust merkbaar, sinds bekend is geworden, dat er tussen bondskanselier Julius Raab en Otto van Habsburg wordt gecorrespondeerd. Het hoofd van de vroegere dynastie, die nu met zijn familie te Pöcking aan de Starnbergersee in Beieren woont, heeft enige tijd geleden de Oostenrijkse regering gevraagd, hoe het staat met de teruggave van enkele van zijn bezittingen, die in de jaren dertig al eens zijn teruggegeven, namelijk toen bondskanselier Kurt von Schuschnigg — die zoals bekend een legitimist was — het autoritaire regiem van het Vaterländische Front leidde. Maar terstond na de Anschlusz in het voorjaar van 1938 zijn die bezittingen door de nationaal-socialisten opnieuw gekonfiskeerd. In het kader van een definitieve regeling van allerlei vermogensrechtelijke kwesties, die Oostenrijk met West-Duitsland reeds heeft getroffen en die het met de successie-staten van de vroegere Donau-monarchie nastreeft, was het onvermijdelijk, dat vroeg of laat ook het lot van de bezittingen van het huis Habsburg ter sprake zou komen. Maar in de correspondentie tussen Otto van Habsburg en bondskanselier Raab schijnt nu ook te zijn gerept van de terugkeer van Otto naar Oostenrijk, en dat is een kwestie die geladen is met politiek dynamiet. Heel omzichtig en met de grootste discretie wordt hierover nu onderhandeld tussen de Oostenrijkse regering en de gemachtigde van aartshertog Otto, Max Hohenberg, de oudste zoon van de in juni 1914 te Serajewo vermoorde troonopvolger Franz Ferdinand.

Otto van Habsburg en zijn gemalin Regina van Saksen-Meiningen op hun huwelijksreis in 1951.

Het ontstaan van de republiek Oostenrijk kreeg zijn beslag op 12 november 1918, toen de provisorische Nationale Vergadering eenstemmig „Deutschösterreich" uitriep tot democratische republiek (en, maar dat is een ander verhaal, tot bestanddeel van de Duitse republiek). Daaraan waren onderhandelingen vooraf gegaan, waarin de toenmalige keizerlijke minister mgr. Seipel een beslissende rol speelde. Hij slaagde erin de tekst, die de latere staatspresident Karl Renner had opgesteld voor de formele troonsafstand van keizer Karel, zodanig te wijzigen en te doen goedkeuren, dat er van een formele troonsafstand eigenlijk niets overbleef.

De verklaring, die de keizer uiteindelijk ondertekende, behelsde niets anders dan dat hij de besluiten van de Nationale Vergadering bij voorbaat erkende en van een verdere deelneming aan de staatszaken afzag. In januari 1919 verliet hij Schönbrunn en begaf zich naar het kasteel Eckartsau in het Marchfeld zonder verder regeringsdaden te stellen.

De periode die daarop volgde, was in meer dan één opzicht pijnlijk. De keizer begon te tornen aan zijn eigen verklaring en de Oostenrijkse republiek kon tenslotte ook niet veel grootmoedigheid meer opbrengen. Toen de keizer zelf besloot het land te verlaten, stelde Oostenrijk hem en zijn gezin enkele speciale spoorwegrijtuigen ter beschikking, maar het liet tevens de Engelse overste Strutt de beschamende verklaring tekenen, dat Karel louter privé-eigendommen meenam. Op 2 april 1919 werd in strijd met de principes van de rechtsstaat het vermogen van de Habsburgers gekonfiskeerd. Tevens werd alle leden van het Huis Habsburg-Lotharingen de toegang tot het land ontzegd, indien zij niet van alle aanspraken op de troon afzagen.

Na nog twee pogingen te hebben gewaagd tot een restauratie in Hongarije stierf keizer Karel op 1 april 1922 te Funchal op Madeira in de ouderdom van 35 jaar.

Legitimistische stromingen zijn sindsdien in Oostenrijk steeds blijven bestaan. Toen Von Schuschnigg overging tot de teruggave van bepaalde delen van het vermogen van de Habsburgers, lieten de staten van de Kleine Entente weten, dat zij van een restauratie ernstige gevolgen verwachtten voor Hongarije en Kroatië en dat Joegoslavië het herstel van de Habsburg-monarchie alvast zou beschouwen als een casus belli. In Oostenrijk dook toen de gedachte op een Rijksbestuurder te benoemen zoals in Hongarije en dan Starhemberg met dat ambt te belasten.

Schuschnigg zei telkens, dat de kwestie niet actueel was, maar hij stelde aan de legitimistische propaganda beslist geen paal en perk. Zo kwam het, dat meer dan duizend Oostenrijkse gemeenten 's keizers zoon Otto tot ereburger benoemden.

Niet alleen de Kleine Entente, maar ook het Derde rijk verzette zich tegen de terugkeer van de Habsburgers. De Rijksminister van buitenlandse zaken Von Neurath verklaarde bij zijn bezoek aan Wenen in februari 1937, dat restauratie voor Oostenrijk gelijk zou staan met zelfmoord. In dit verband past het ook helemaal, dat het plan voor de opmar van de Duitse strijdkrachten in Oostenrijk, zoals dat in maart 1938 werd uitgevoerd, de codenaam „Fall Otto" droeg.

Otto van Habsburg heeft het bepaald niet ontbroken aan initiatieven, voor een politieke rentrée. Na de voor Schuschnigg zo vernederende vertoning te Berchtesgaden in februari 1938, waar Hitler hem dwong onder zijn juk door te gaan, schreef Otto te Steenockerzeel in België een brief aan de bondskanselier, waarin hij voorstelde hem in het uiterste geval met de leiding van de regering te belasten.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog heeft de aartshertog in Amerika pogingen gedaan om te komen tot een Oostenrijkse regering in ballingschap, die dan onder leiding van zijn jongere broer Robert had moeten staan.

Jacques Dumaine vertelt in zijn fameuze roddelboek „Quay d'Orsay", hoe de hertogin van Windsor hem in februarie 1956 sprak over een conversatie tussen haar echtgenoot en Otto. De aartshertog vertelde honderduit over de vele relaties, die zijn broers en hij in Centraal Europa bezaten en over de belangrijke rol, die zij in de nabije toekomst dachten te spelen. De hertog van Windsor luisterde lange tijd met ongewone aandacht en vroeg toen: „Have you no one to advise you?"

Bondskanselier Raab schijnt nu aan Otto te hebben geschreven, dat hij zich volstrekt gebonden acht aan het staatsverdrag van 1955 en aan de Habsburgwetten van 1919, die daarin nog eens zijn bevestigd. Aan een eventuele terugkeer van Otto naar Oostenrijk zal vooraf moeten gaan een verklaring zijnerzijds, dat hij uitdrukkelijk van de troonopvolging afziet, dat hij de Oostenrijkse wetten erkent en eerbiedigt en dat hij zich loyaal zal gedragen jegens de Oostenrijkse republiek.

Raab heeft er op gewezen, dat de successie-staten thans voor het grootste deel behoren tot het communistische blok en dat zulks bijzondere eisen stelt aan de omzichtigheid, waarmee het hele vraagstuk moet worden behandeld. In het verleden heette het, dat exkeizerin Zita zich met hand en tand verzette tegen het afzien door Otto van zijn rechten op de troon. Maar thans schijnt zij haar tegenstand te hebben opgegeven.

De legitimisten in Oostenrijk hebben bij de presidentsverkiezingen in 1957 het denkbeeld geopperd het hoofd van het Huis Habsburg als kandidaat naar voren te schuiven. Maar dat is een hersenschim, want de Oostenrijkse grondwet verbiedt uitdrukkelijk, dat het ambt van bondspresident wordt toevertrouwd aan een lid van een regerende of vroeger geregeerd hebbende dynastie.

De krachtigste voorstanders van Otto's terugkeer vindt men in de Monarchistische Bewegung Oesterreichs (MBOe). In de afgelopen weken en maanden heeft zij talrijke vergaderingen belegd, waar men volgens de „Neue Zürcher Zeitung" hoofdzakelijk leden van de Oostenrijkse adel en oud-officieren bijeen zag.

De gehele Habsburg-kwestie gaat voornamelijk de ouderen aan, die de Eerste Wereldoorlog en de Dubbelmonarchie nog bewust hebben meegemaakt. De jongeren nemen de zaak nogal flegmatiek op en verbazen zich over de felheid, waarmee de kampioenen van de oude richtingen elkaar na veertig jaar nog te lijf gaan. Zij menen, dat Otto na zijn eventuele terugkeer hoogstens nog, als grootgrondbezitter, een rol kan spelen in de Oostenrijkse society.

Maar daartegen heeft de MBOe zich fel gekeerd. Zij heeft een verklaring uitgegeven, waarin staat, dat een terugkeer van Otto uitsluitend ten doel heeft hem wederom een rol in het politieke leven te doen spelen. Zoals hierboven is uiteengezet, zal hij het dan niet veel verder kunnen brengen dan tot lid van de Nationale of van de Bondsraad.

Overigens is de positie van de MBOe enigszins dubieus. Zij heeft dezer dagen nog laten weten, dat zij niet als afzonderlijke partij aan de komende parlementsverkiezingen zal deelnemen en dat zij een beweging is, die boven de partijen staat. Anderzijds stelt zij zich de politieke come-back van aartshertog Otto ten doel en een van de punten van haar program omvat het herstel van de Habsburg-monarchie in Oostenrijk, zij het dan nu langs moderne, constitutionele lijnen. Otto heeft dit doel deze week nog in een vraaggesprek met de Weense „Neuer Kurier" uitdrukkelijk onderschreven. Het is echter zeer de vraag, of een dergelijke verandering van de staatsvorm, die dus in flagrante strijd zou zijn met de Habsburgwetten van 1919, politiek te realiseren valt.

Niet onmogelijk is het intussen, dat de MBOe geheel buiten het overleg tussen Pöcking en de Ballhausplatz zal worden gelaten en dat Otto tenslotte toch zal besluiten tot een „stille terugkeer", dat hij zijn intrek zal nemen op het slot Wartholz op de Semmering en dat hij zijn best zal doen een leerstoel te bemachtigen aan de Weense Universiteit, misschien wel, zoals de Manchester Guardian dezer dagen kwaadaardig opmerkte, in het staats- en administratief recht.

O.E.E.S. over Verenigde Staten en Canada

Stijging van produktie in V.S. ligt in lijn der verwachtingen

Daling ondernemersinvesteringen in Canada tot staan gekomen

(Van een medewerker)

De organisatie voor Europese Economische Samenwerking (O.E.E.S.) heeft een overzicht gepubliceerd over de economische situatie in de Verenigde Staten en Canada. De OEES concludeert dat de economische activiteit in de V.S. reeds aanzienlijk is verbeterd, zodat de dalende beweging van de conjunctuur korter heeft geduurd dan in 1953-54. Er bestaat echter nog een aanzienlijke niet-benutte capaciteit en het belangrijkste voor de naaste toekomst zijn daarom de mogelijkheden om de expansie van de produktie en werkgelegenheid te steunen.

De OEES is van mening dat het lijgen van de bestedingen van de consumenten, samen met een toeneming van de defensie-uitgaven, de belangrijkste factoren zijn geweest die de daling der conjunctuur in het tweede kwartaal tot stand hebben gebracht. Het wordt waarschijnlijk geacht dat de produktie in de resterende maanden van dit jaar in groeiende mate zal worden gestimuleerd door de omstandigheid dat verkopen in toenemende mate zullen leiden tot produktie in plaats van tot voorraadintering.

De voorraden bij de producenten zijn echter nog groot in verhouding tot de afzet. De OEES gelooft niet dat een eventueel beëindiger van de voorraadliquidatie op zichzelf reeds voldoende steun aan de economie zou geven. Een meer duurzaam herstel zal afhankelijk zijn van de vraag naar eindprodukten.

Op een herstel van de consumptieve vraag mag men echter niet vertrouwen indien het beschikbare reële inkomen niet zal stijgen. Een dergelijke stijging hangt echter waarschijnlijk af van de toeneming der werkgelegenheid. De laatste zal echter in de naaste toekomst wellicht slechts beperkt kunnen optreden, omdat een mogelijke stijging van de produktie zich voornamelijk zal uiten in een stijging der produktiviteit.

Verwacht wordt dat hogere overheidsuitgaven gedurende het fiscale jaar 1958-1959 een belangrijke steun voor de Amerikaanse economie zullen betekenen. De jongste gegevens wijzen er op dat de kapitaalinvesteringen der ondernemingen niet verder zullen dalen doch integendeel tegen het eind van dit jaar in zekere mate omhoog zullen gaan. Ook de bouwactiviteit zal zich wellicht gedurende de resterende maanden op het huidige peil handhaven.

Waar er dus een basis voor herstel is, zal in de komende maanden een politiek moeten worden gevoerd die gericht zal zijn op een evenwichtige expansie. Een speculatieve ontwikkeling, zoals deze reeds op de aandelenmarkt merkbaar is, kan een snelle doch geen duurzame expansie te weeg brengen. Ervaringen in het jongste verleden, zowel tijdens een periode van welvaart als in een recessie, hebben geleerd dat het noodzakelijk is om tijdig in te grijpen indien men de bestedingen van ondernemingen en individuen in een bepaalde richting wenst te beïnvloeden.

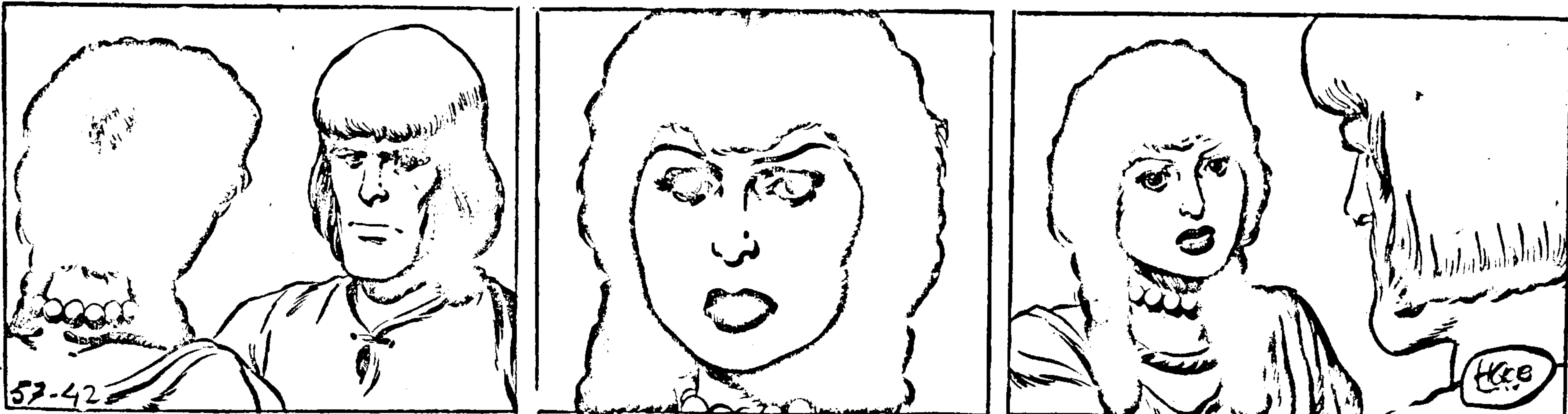
Indien men schommelingen in de bedrijvigheid, zoals deze tussen 1955 en 1958 zijn voorgekomen, voor de toekomst wil vermijden zullen de autoriteiten moeten waken tegen het gevaar van inflatie gedurende de periode van herstel na een recessie.

Over Canada schrijft de OEES dat vooral de kapitaalinvesteringen van de ondernemingen in het verleden in dalende richting zijn gegaan. Hoewel er medio 1958 nog geen tekenen van herstel waren, is anderzijds de daling tot stilstand gekomen.

De overheidsinvesteringen in publieke werken gaan daartegenover nog steeds sterk in stijgende lijn, waardoor de totale investeringen in 1958 waarschijnlijk dicht bij het totaal van 1957 zullen komen te liggen.

Verwacht wordt dat het liquideren van voorraden zich zal voortzetten, doch in geleidelijk mindere mate dan voorheen, mede omdat de voorraden bij de kleinhandel reeds aanzienlijk zijn gedaald. De afzet heeft zich daarbij goed kunnen handhaven, mede omdat het persoonlijke inkomen is blijven stijgen, ondanks de toegenomen werkloosheid en de verkorting van de werkweek.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

57—42 Het is wel duidelijk dat het meisje gestuurd is door haar vader, maar zij gedraagt zich zo onhandig, dat Eric ontstemming plaats maakt voor een gevoel van medelijden. Hij gaat dus weer zitten en luistert naar het zenuwachtige gebaffel van het meisje, dat zich een houding tracht te geven door zich druk met kannen en bekers bezig te houden. „Vertel mij toch van het mooie verre Erin, waar gij vandaan komt, vreemdeling", vraagt zij en laat er meteen op volgen: „Wat zijn Uw plannen, als ik vragen mag? Wilt ge U vestigen?" Eric schudt ontkennend het hoofd. „Ik ben op zoek naar een groep landslieden van mij, die zich hier ergens moeten bevinden. Zeg mij, hebt ge wel eens horen spreken over een zekere Ragnar de Rode?"

Maar Brigit blijkt die naam niet te kennen en heeft ook niets gehoord, wat op de aanwezigheid van vreemdelingen zou kunnen duiden, „Jammer", zegt Eric teleurgesteld, 'dan zoek ik dus blijkbaar in de verkeerde richting. Ik zal hen toch moeten vinden, want het is mijn enige kans om per schip terug te komen in mijn land......" Het meisje kijkt hem ontsteld aan. „Ge kunt nog niet vertrekken", stoot zij uit, ,het is levensgevaarlijk in de wouden! Het gist onder het volk, ieder ogenblik kan de opstand uitbreken; er zijn al verscheidene krijgers vermoord! Vader is ook zo wreed......" Zij kijkt hem aan met ogen, waarin onverhulde doodsangst te lezen is en vervolgt ademloos: „Gij schijnt invloed op vader te hebben, ik hoopte, dat gij die ten goede zoudt kunnen aanwenden...... ook voor die arme man, die morgen moet sterven".

Fraai en fascinerend werkstuk in Amstelveen

Breuers kantoorgebouw voor Van Leer in gebruik

Behalve grond voor een gebouw heeft Van Leers Vatenfabrieken N.V. in Amstelveen ook grond voor een park gekocht dat met inheemse gewassen beplant zal worden. Op deze luchtfoto van KLM Aerocarto is het kantoorpand dat Marcel Breuer gebouwd heeft, nog niet gereed. De oprijlaan langs de vijver, de wegen om het gebouw naar de overdekte parkeerplaatsen e.d. zijn nog in aanbouw. Achter het H-vormige gebouw is de kantine gelegen.

Bouwkosten, zonder interieur en grond, belopen 3,5 miljoen

(Van een medewerker in Nederland)

Het fascinerende kantoorgebouw dat de in Hongarije geboren Amerikaanse architect Marcel Breuer voor Van Leers Vatenfabrieken in Amstelveen ontworpen heeft, is thans gereed. Na de Rotterdamse Bijenkorf heeft Breuer in Nederland dus zijn tweede gebouw afgeleverd. Het derde, een nieuw pand voor de Amerikaanse ambassade in Den Haag, zal spoedig volgen. Het zal velen weinig moeite kosten enthousiast te worden over zijn tweede werkstuk: het opmerkelijke kantoorgebouw, halverwege Amsterdam-Zuid en Schiphol. Zonder de grond, zonder het aangekochte park eromheen en niet gerekend het interieur heeft het nieuwe gebouw de N.V. 3,5 miljoen gulden gekost. Naar onze schatting belopen de kosten van het interieur nog wel een extra miljoen.

Na een betonnen oprijlaan, langs een vijver met jonge aanplant langs de boorden, bereikt men het verhoogde. wijde bordes voor het centrum van het H-vormige gebouw. Door een bijzondere vormgeving van het dak (een hoekige golving) en de vier dragende kolommen binnen, weet men zich direct in het centrale en representatieve gedeelte. Een opgehangen stalen loopbrug binnen doet aanvankelijk wat vreemd, maar zeker ongekunsteld aan. De brug hangt vrij en het is vanaf de weg een bijzonder gezicht als men mensen over de brug ziet lopen: alsof zij resoluut over een gespannen koord wandelen. De „poten" van de „H" zijn kantoorruimten in twee verdiepingen. Een rijke indruk maken de met travertijns marmer beklede kopwanden die naar de weg gekeerd zijn.

De kantoorvleugels (staalskelet) worden afgeschermd door grijsgekleurde glasplaten, die warmte absorberen. Deze zonwering doet de strakke verticale lijnenwerking van de ramen in de gevel gedeeltelijk iets vervagen.

Aan het interieur vallen vele kenmerken tegelijk op. Zo de plastische stoere vormgeving van trappenhuizen de tot in het kleinste onderdeel doorgevoerde ruimtelijke werking, die echter wonderlijk genoeg zo is, dat men zich niet in de ruimte verloren voelt, aangename stemmigheid, rustige kleuren, variatie in materiaal, als Noorse leisteen, cristalino en Japanse mozaïektegeltjes. Het geluid wordt sterk gedempt. In het meubilair is het nodige speciaal voor dit kantoorgebouw, waarin 260 mensen werkzaam zijn, ontworpen en uitgevoerd. H. Salomonson was de binnenhuisarchitect.

Er zijn nogal wat technische wondertjes op te noemen. Allereerst dat het 40.000 m3 metende gebouw binnen een jaar gereed gekomen is. De verdiepingsvloeren en het dak waren vooraf klaargemaakt. 1700 palen dragen het gebouw; evenveel lampen zorgen voor de verlichting. Telefoons, boekhoudmachines e.d. kunnen op alle mogelijke plaatsen aangesloten worden. De verwarming wordt geregeld door thermostaten en de verlichting door foto-elektrische cellen. In- en uitschakelen geschiedt volkomen automatisch. Interne communicatie kan tot stand komen via microfoons, telefoons en vestzak-ontvangers.

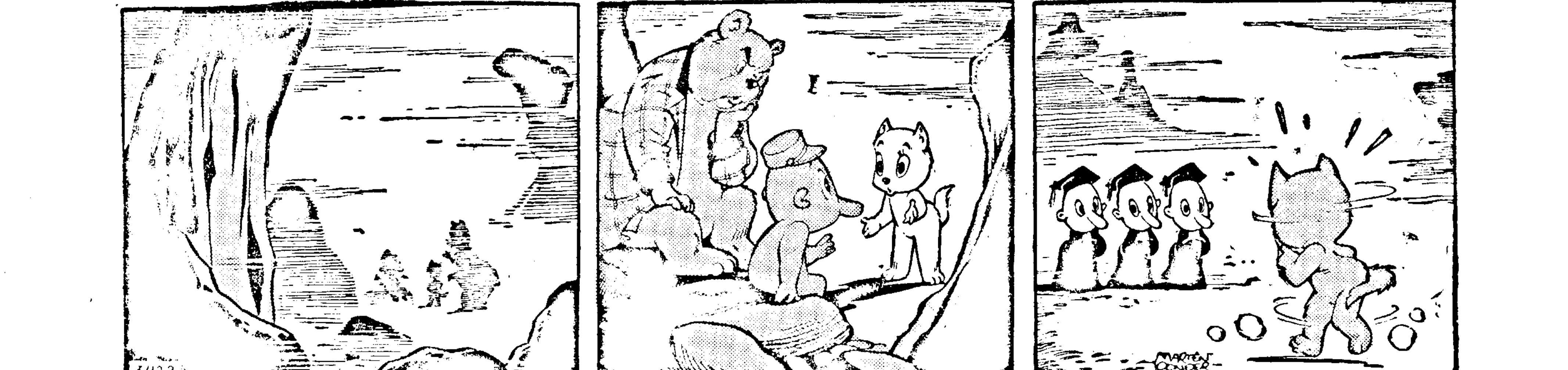
Zwierig aangelegde rijbanen leiden naar ruime overdekte parkeerplaatsen voor fietsen en auto's. Voor het gebouw staat de portiersloge en erachter de kantine.

Men kan het complex het summum van doeltreffendheid noemen, maar alle zakelijkheid wordt nergens kil, blijft steeds licht, menselijk en onmiskenbaar smaakvol. Breuers werkstuk zal voorlopig wel als norm voor het goede kantoorgebouw gelden.

In het voorjaar zal de aangename indruk stellig versterkt worden als de omliggende grote tuin in bloei zal staan. De heer C. P. Broerse van de Dienst Beplantingen in Nieuwer-Amstel heeft de tuinaanleg verzorgd. Tussen de verschillende waterpartijen zal het vol worden van inheemse gewassen. Gentianen, veenbes en wilde orchideeen, ongeveer 300 soorten kruiden. inheemse houtgewassen als eiken, berken, lijsterbes en vlier zullen op het terrein van 8 ha voor een schone entourage zorgen. Het is waarschijnlijk dat een gedeelte van het park voor het publiek wordt opengesteld.

In januari is de stichter van het wereldconcern, de heer Bernard van Leer, overleden. Tot de bouw van kantoorpand - hoofdkantoor voor de Nederlandse ondernemingen, centrum van dienstverlening aan de groepsmaatschappijen en centrale voor uitwisseling van commerciële en technische ervaringen tussen deze maatschappijen — heeft hij de stoot gegeven. Het zou hem ongetwijfeld genoegen hebben gedaan als hij gezien had dat dit pand iets van zijn wijdse visie representeert.

TOM POES EN DE KWANTEN

3422 Heer Bommel en Tom Poes zaten kleumerig bij elkaar en lieten zich in de zon drogen. Maar dit duurde niet lang. Het licht en de warmte namen snel af en dichte mistbanken omhulden het geteisterde groepje met een klamme vochtigheid.

„Wat is nu toch alles akelig", zei heer Ollie, droevig naar de nevels kijkend. „Hoe komt dat nu? Hier heeft toch niemand om gevraagd?" ...

„Dat is het nu juist", legde de gids uit. ‚Als er niets gevraagd wordt is er geen weer hier in Goesting".

„O", zei Tom Poes beklemd. ‚Nou, ik zal niets meer zeggen; hoor. Ik zal het wensen aan heer Ollie overlaten".

„Dat had je eerder moeten bedenken", zei heer Bommel korzelig". Slechts een ouder en ervaren iemand weet, wat hij wil, als je begrijpt, wat ik bedoel".

Er viel een drukkend zwijgen, dat tenslotte weer door Tom Poes verbroken werd.

„En toch vind ik het onzin", zei hij. „Ik zou wel eens een redelijke uitleg willen horen van de dingen, die hier gebeuren. Ik snap er niets van". ......

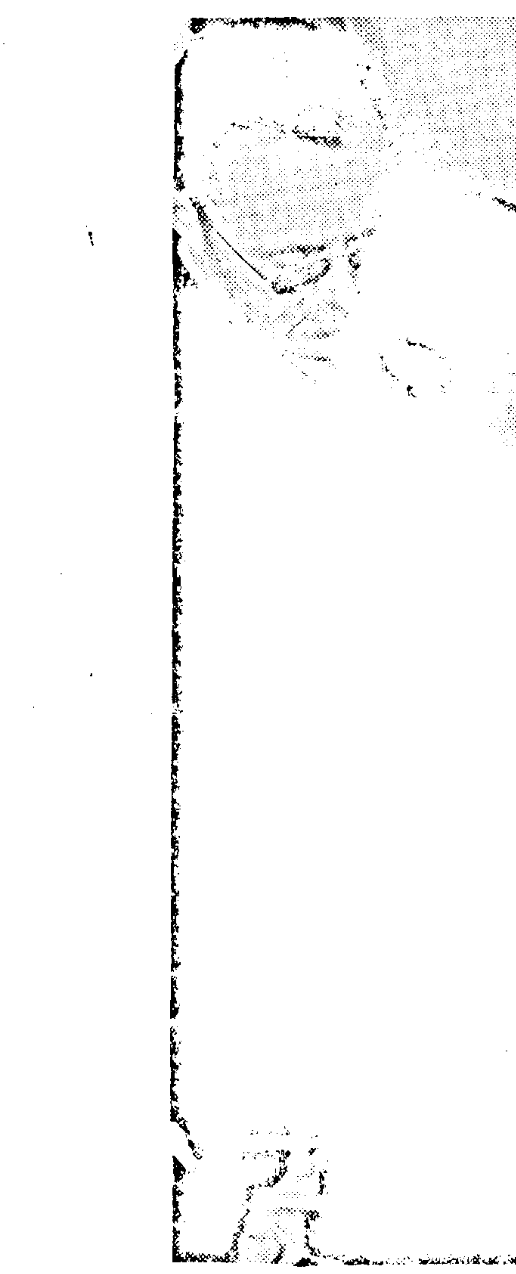
„Zoals u wilt", zei de gids vriendelijk.

Tom Poes begreep, dat hij weer een wens gedaan had — en hij wachtte vol zelfverwijt op de dingen, die komen zouden. Er gebeurde echter niets schokkends. Uit de mist doemden drie zwarte gedaanten op, die langzaam op hem toe schreden. Ze hadden toga's aan en platte baretjes dekten hun schedels, zodat het duidelijk is, dat we hier enige professoren voor ons hebben.

Sachalin toch niet door Nederlanders ontdekt?

Moskou. — Russische geschiedkundigen hebben tot op heden onbekende documenten in archieven in Moskou en Leningrad gevonden, waaruit blijkt dat Sachalin, het langgerekte eiland voor de Noord-Oostkust van Siberië, niet door Nederlanders is ontdekt, maar door Russen, zo meldt „Tass".

Volgens deze documenten, die uit de zeventiende eeuw stammen, waren een aantal kozakken onder leiding van een zekere Iva Moskvitin uit Tomsk de eerste blanken, die in 1640 Sachalin bereikten, drie jaar voor daar voor het eerst de Nederlanders kwamen, die tot op heden als de Europese ontdekkers van Sachalin golden.

Prins Bernhard bracht dezer dagen een bezoek aan het Centraal Research-laboratorium van de N.V. Koninklijke Pharmaceutische fabriek van Brocades-Steehman, welke fabriek hij officieel opende. Tijdens de rondgang door het nieuwe laboratorium kwam men in de tracer-afdeling, waar de geigerteller stond opgesteld. De Prins controleerde onder het toeziend oog van prof. dr W. Th. Nauta, leider van het laboratorium, de radio-aktiviteit van zijn horloge.

Luchtvaartlaboratorium schiet „sigaren" af

Noodzakelijke studie voor bouw van snelle vliegtuigen

RAKETTEN OP TEXEL

(Van een medewerker in Nederland)

Zonder militaire oogmerken zet het nationaal luchtvaartlaboratorium het onderzoek van vrijvliegende modellen met kracht voort. In dat licht moet men de proeven met vliegtuigmodellen, voortgestuwd door een raket, ook zien zoals deze de laatste tijd op Texel zijn gehouden. Aldus ir. A. J. Marx, direkteur van het Luchtvaartlaboratorium aan de Sloterweg te Amsterdam.

Zonder twijfel zullen wij ook in Nederland rekening moeten houden met de bouw van aanzienlijk snellere vliegtuigen dan de tegenwoordige types. Wil het Luchtvaartlaboratorium de vliegtuigindustrie kunnen blijven steunen, dan is het noodzakelijk om naast de proeven met vliegtuigmodellen in de hoge-snelheidstunnels ook onderzoek te verrichten naar de gedragingen van een model in vrije vlucht. Men begrijpt, dat Nederland met beperkter middelen moet werken dan landen als bijvoorbeeld de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk, zo vertelde de direkteur van het Luchtvaartlaboratorium.

Binnenkort is het Luchtvaartlaboratorium gereed met het beproeven van de nieuwe hoge-snelheidstunnel. In deze tunnel kan een snelheid worden opgewekt van 1,3 maal die van het geluid. Met de bouw voor een andere tunnel voor supersone snelheden is men thans bezig. Deze zal geschikt worden gemaakt voor metingen van snelheden tot vier maal die van het geluid. Deze supersone windtunnel zal over ruim een jaar gereed zijn. Tenslotte wordt een kleine windtunnel voor nog grotere snelheden geconstrueerd. Deze zal volgend jaar in gebruik worden genomen.

Ir. Marx concludeerde: „er blijft evenwel een hiaat in de kennis van de deskundigen, die met het onderzoek en de ontwikkeling van het vliegtuigmodel zijn belast. Om dit te ondervangen is het Luchtvaartlaboratorium, in navolging van het buitenland, ertoe overgegaan proeven te nemen met modellen in vrije lucht. Op Texel heeft het Nationaal Luchtvaartlaboratorium een plaats gevonden, waar de omstandigheden voor het nemen van proeven gunstig zijn. Bij het lanceren van een model heeft men op het ogenblik aan een afstand van ongeveer 15 km voldoende. Een klein model wordt in vrije vlucht op snelheid gebracht met een voortstuwingsmiddel (raket), dat over vaste brandstof beschikt. Na vier sekonden heeft de raket zijn werk gedaan, waarna het model afzonderlijk zijn baan beschrijft. Teneinde het model bij het dalen niet te hard op de grond te laten slaan wordt uit het model na een vastgestelde tijd een parachute los gelaten, waardoor de val wordt gebroken en het model niet te ver van de afvuurplaats verwijderd neerkomt. Bij laag tij komt een bepaald wad droog te liggen en de berekeningen zijn zodanig gemaakt, dat het model, hangende aan de parachute, op het wad terecht komt. Daar kan het model worden teruggevonden, waarvoor wel eens een helikopter wordt gebruikt. Men wil het model gaarne terug hebben teneinde na te gaan, waar eventuele fouten zijn ingeslopen e.d.

Alleen bij goed weer kan een dergelijke proef worden verricht. Met behulp van radar en optische middelen wordt het model in de vlucht gevolgd. Een onlangs gebruikt model is ongeveer 2,5 meter lang en heeft een dikte van 16 centimeter. Het omhulsel is van licht metaal. In het model, een soort „sigaar" is meetapparatuur gebouwd. Door middel van een radiozendertje kunnen tijdens de vlucht op de grond waarnemingen worden verricht. Het model zonder het voortstuwingsmiddel, weegt ongeveer 50 kg".

Ir. G. Y. Fokkinga, chef sectie vrijvliegende modellen van het Luchtvaartlaboratorium, verklaarde, dat al interessante resultaten met de proeven zijn bereikt. Metingen van snelheden na het loslaten van de raket, van temperatuur op diverse punten van de constructie, van trillingen, van belastingen, ook waaraan de draagvlakken onderhevig zijn, luchtdrukken tijdens de vlucht enz kunnen worden verricht. Het streven in de afgelopen jaren en ook nu nog is eigenlijk geweest om de [illegible] op te bouwen. Voor de proefnemingen heeft men tot nu toe modellen gebruikt van vormen, die ook in de Verenigde Staten zijn onderzocht, zodat dus controle op de door het Luchtvaartlaboratorium verkregen resultaten mogelijk is. In de toekomst wil men met speciale modellen, voorzien van kunstmatige stabiliserings- en besturingsinrichtingen, proeven nemen, die dus in de vrije lucht bij hoge snelheden kunnen worden bestudeerd. Op deze wijze zal het mogelijk zijn bv de reactie van een vliegtuigmodel op een roeruitslag na te gaan.

Ir Marx zei tenslotte, dat de proefnemingen op Texel ontdaan kunnen worden van elke romantiek, als zou Nederland zijn aandeel hebben in het lanceren van satellieten, projectielen e.d. „Niet alleen de technieken voor onderzoek van vliegtuigmodellen in de windtunnels willen wij beheersen" aldus de direkteur van het Luchtvaartlaboratorium, „maar ook de proefnemingen met modellen in vrije vlucht zijn dringend gewenst, wil Nederland in de toekomst mee kunnen blijven spelen op het gebied van de luchtvaart en de constructie van vliegtuigen".

MIKOJAN tussen de filmsterren

Los Angeles. — Mikojan praatte en poseerde bijna twintig minuten met de Italiaanse filmactrice Sophia Loren en hij nodigde haar uit de Sovjet Unie te bezoeken. Zij verklaarde na afloop: gewoonlijk ben ik verschrikt wanneer ik aan belangrijke mensen word voorgesteld. Nu was ik het niet. Hij is zo charmant, zo lief, zo menselijk. Ik was veel banger toen ik met (vice-president Richard) Nixon sprak".

De Sovjet vice-premier maakte grapjes en gekheid met de komiek Jerry Lewis, onder het applaus en gelach van de mensen in de filmstudio. Hij maakte kennis met een aantal filmsterren, onder wie Clark Gable, Marlon Brondo, Bob Hope en Cornel Wilde.

Norfolk, Virginia. — De Federale Rechtbank van Norfolk heeft de wet van de staat Virginia die sluiting beveelt van scholen waar tegelijk blanke en gekleurde leerlingen zijn ingeschreven, in strijd met de grondwet verklaard. Op grond van deze wet zijn in de herfst van het vorige jaar negen scholen gesloten.

Com.-Gen. Johannes van den Bosch

De financiele toestand van de katholieke kerk alhier in 1824

Toen pastoor Niewindt in 1824 hier aankwam, was het met de financiële toestand van de katholieke gemeente alhier maar slecht gesteld. De St. Annakerk, overigens de enige kerk, die de katholieken hier rijk waren, zat diep in de schulden. Hiervan wordt een verklaring gegeven in een brief van 15 februari 1828 aan de Commissaris-generaal van den Bosch.

— „De kerk is thans tamelijk wel ingericht, maar met schuld beladen. Eertijds, voordat Z. M. de Koning de goedheid had van de hier zich bevindende geestelijken een tractement uit de koloniale kas toe te kennen, werd aan de pastoor uit de kerkekas jaarlijks een zekere som uitbetaald; daar door ongunstige tijdsomstandigheden de kerk ten opzichte van mijn voorganger hierin ten achteren bleef, werd hem door het toenmalige kerkebestuur ter verzekering zijner pretentie een acte van hypotheek — groot 2000 pesos — gegeven, waarbij alle de roerende en onroerende goederen der kerk verpand werden en hem een interesse (rente) van zes ten honderd (6%) werd toegezegd. De tijd altijd ongustig blijvende, werd noch kapitaal, noch interessen afgedaan; eindelijk kwam de bedoelde pastoor te sterven en liet per testamentaire dispositie de pretentie ten laste der kerk ten faveure zijner familie. Sedert die tijd heeft men begonnen de kerk zelf in rechten hierover aan te spreken; daar nu deze gehele schuld over f. 4400 bedraagt, en de kerk buiten staat is dezelve zelfs ten dele af te doen, zo heb ik mij, als met hare administratie belast, genoodzaakt gevonden hiertoe de mildheid van Z. M. onze Koning in te roepen."

In het zelfde jaar 1828 vroeg pastoor Niewindt aan de Commissaris-generaal van den Bosch, op Curaçao aanwezig, enige tegemoetkoming voor de onderwijzer Josephus Valerianus Ras „die gratis enige kinderen onderwijs gaf, maar uit hoofde van gebrek hiermede zou moeten ophouden, ten einde iets anders te zoeken, om in zijn onderhoud te voorzien".

Het verzoek werd afgewezen.

Wie was deze hoge ambtenaar en waarom lichtte pastoor Niewindt hem overal over in?

Johannes graaf van Den Bosch werd geboren te Herwijnen in de Tielerwaard aan de Waal, recht ten Zuiden van Utrecht, op 2 februari 1780. Hij was een zoon van J. van den Bosch, geneesheer te Herwijnen en Adriana Pönigh.

Wat ons hier verder interesseert is zijn taak, die hij te vervullen kreeg in West Indië. Op 12 october 1827 werd van den Bosch hierheen gezonden als Commissaris-generaal, vertegenwoordiger van de koning „om de staat van zaken in het algemeen te onderzoeken en alles daar te stellen hetgeen tot de meerdere welvaart dier volksplantingen en tot verbetering van het koloniale stelsel leiden kan."

Hij kwam de 28ste april 1828 in Suriname aan en bekrachtigde reeds op 21 juni, onder nadere goedkeuring van de koning, een nieuw reglement op het beleid van de Regering. Hoewel hij ook andere hervormingen tot stand bracht en zijn handelingen door de koning werden goedgekeurd, werd het hoofddoel van zijn zending niet bereikt, omdat de inkomsten van de West Indische Koloniën ontoereikend bleken om de uitgaven te dekken. Op 1 augustus 1828 keerde van den Bosch naar het vaderland terug.

De 7de juni 1842 werd van den Bosch door de Staten van Zuid-Holland gekozen tot lid van de Tweede Kamer. Ook in deze functie trachtte hij door adviezen en geschriften het zijne bij te dragen tot herstel van 's lands geldmiddelen. Slechts korte tijd mocht hij als zodanig werkzaam zijn, daar hij in januari 1844 na een zeer korte ziekte overleed in Den Haag. Kort na zijn dood werd een gedenkpenning te zijner eer geslagen. Van den Bosch was ridder 3de klas van de militaire Willemsorde. Op 17 januari 1835 werd hij verheven in de Nederlandse adelstand met de titel van baron, bij recht van eerstgeboorte en bij zijn aftreden werd hij 25 december 1839 benoemd tot minister van Staat, terwijl hem werd verleend de titel van graaf, eveneens met bepaling dat deze titel zou overgaan op zijn wettige afstammelingen bij recht van eerstgeboorte. Van den Bosch is twee maal gehuwd geweest.

(Nieuw Ned. Biog. Woordenboek)

M. D. Latour O.P.

WIE ADVERTEERT EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

31

Ik denk, dat juffrouw Blacklock dat wel niet goed zal vinden. Dan gooit ze jou er uit! Ik zal eens goed opletten en luisteren...... en dan juffrouw Blacklock roepen. Maar ik heb me toen vergist, dat weet ik nu. Het was helemaal geen liefdesgeschiedenis, maar 'n roof- en moordpartij, die zij samen hebben beraamd. Maar u zal natuurlijk denken, dat ik dat allemaal uit m'n duim zuig. Slechte Mitzi, zult u zeggen, daarvoor ga jij de gevangenis in!"

Craddock wist er werkelijk geen weg mee. Het kon best een verzinsel zijn. Doch mogelijk was het dat ook niet. Voorzichtig stelde hij Mitzi dus de vraag: „Is u er wel zeker van, dat zij met Rudi Scherz en niet met iemand anders heeft gepraat?"

„Natuurlijk ben ik daar zeker van. Hij ging juist de deur uit en ik zie hem nog de achtertuin inlopen naar het prieel. En dadelijk daarna ga ik kijken of er nog mooie jonge groene brandnetels staan."

„Zouden er," zo dacht de inspecteur bij zichzelf, „in oktober nog jonge groene brandnetels te vinden zijn?" „Heb je nog iets meer kunnen afluisteren?" vroeg hij.

Mitzi keek boos. „Die juffrouw Bunner, die met die puntneus, die riep toen „Mitzi Mitzi!" Dus toen moest ik wel naar binnen. O, dat mens bemoeit zich overal mee. Om gek van te worden. Ze komt mij vertellen hoe ik koken moet! Stelt u voor. Alles smaakt naar water, wat zij klaarmaakt."

„Waarom heb je me dat niet allemaal verteld, toen ik een paar dagen geleden hier was?" informeerde Craddock op barse toon.

„Omdat ik er toen niet aan gedacht heb...... Pas later zei ik bij mezelf...... dat hebben ze samen op touw gezet...... hij met háár!"

„Was u er wel positief zeker van, dat het mevrouw Haymes is geweest?"

„O ja, volmaakt zeker! Vast en zeker. Zij is een dievegge, die mevrouw. En ze is goede maatjes met dieven. Wat zij met haar tuinwerk verdient is immers niet voldoende voor zo'n fijne dame. Zij moet juffrouw Blacklock, die zo goed voor haar is, nog bestelen ook! O, ze is slecht, heel slecht, die vrouw."

„Maar gesteld eens," begon de inspecteur, terwijl hij haar scherp gadesloeg, „dat iemand anders zou zeggen, dat u met Rudi Scherz hebt staan praten."

Dit idee maakte helemaal niet de indruk, die hij had verwacht Mitzi snoof hoorbaar en gooide alleen maar het hoofd in de nek.

„Als er eentje zegt dat ik met hem heb staan praten, dan zijn dat leugens, leugens, leugens," riep zij op verachtelijke toon. „Leugens vertellen is gemakkelijk genoeg, maar hier in Engeland moet je bewijzen, dat ze waarheid zijn. Dat heeft juffrouw Blacklock mij gezegd en daarin heeft ze gelijk, is het niet? Ik praat niet met dieven en moordenaars! Maar hoe kan ik koken en bakken, als u hier maar in de keuken zit te praten? Ga de keuken uit, alstublieft! Ik moet een hele lastige saus klaarmaken."

Craddock ging heen. Hij was niet zo zeker meer van zijn vermoedens omtrent Mitzi. Ze had haar verhaal over Phillipa Haymes met overtuigende kracht verteld. Mitzi mocht dan liegen als de beste, maar hier leek wel een grond van waarheid aanwezig te zijn voor hetgeen ze hem verteld had. Hij besloot Phillipa hierover te ondervragen. De eerste keer had zij zo'n rustige, beschaafde indruk op hem gemaakt. Hij had tegenover haar niet de minste verdenking gekoesterd.

Toen hij de gang door kwam probeerde hij, in verstrooidheid, de verkeerde deur open te doen. Juffrouw Bunner, die juist de trap afkwam, zei. „Niet deze, maar de volgende deur aan uw linker hand. Wat lastig, hè, al die deuren."

„Er zijn er inderdaad heel wat," stemde Craddock toe, de lange, smalle gang eens doorkijkende. Juffrouw Bunner was zo gedienstig om ze allemaal aan te duiden. „Wat u dáár ziet is de deur naar de garderobe, dan krijgt u de klerenkast en daarna de eetkamer......dat is aan de ene kant. Aan de andere kant heeft u die blinde deur, die niet open kan, vervolgens de eigenlijke deur naar de zitkamer, de deur naar het bloemenkamertje en dan de zijdeur naar buiten. Heel ingewikkeld. Vooral omdat er twee zo vlak naast elkaar zijn. Ik neem ook nog vaak de verkeerde bij vergissing. Vroeger stond er een gangtafeltje voor, maar dat hebben we een eindje verschoven."

Craddock zag een horizontale streep op de panelen van de deur, waar hij nog de sporen van de tafelrand meende te bespeuren. Er rees een vaag vermoeden in hem op en daarom informeerde hij: „Wanneer is die gangtafel verschoven, lang geleden?"

Wie Dora Bunner iets vroeg, hoefde dit heus niet nader te motiveren. Zij was veel te blij als zij wat kon vertellen. „Wacht eens, wel, dat is nog niet eens zo héél lang geleden! Een dag of tien of een paar weken, denk ik."

„Waarom moest ze toen weg?"

„Dat weet ik niet meer. Het stond geloof ik in verband met de bloemen. Ik geloof, dat Phillipa met een grote vaas bezig was. Zij schikt ze werkelijk bijzonder artistiek...... allemaal herfstkleuren en de takken waren zó hoog dat je haren er aan bleven hangen als je er langs liep. Daarom zei Phillipa: „Laten we het tafeltje wat verschuiven, dan hebben we daar geen last van en komen ook de kleuren nog mooier tot haar recht tegen de witte muur." Maar we moesten er wel de gravure van Wellington bij Waterloo voor verhangen. Die hangt nu onder de trap."

„Is het dus geen echte blinde deur?" wilde Craddock weten.

„O, die deur kan wel open, als u dat bedoelt! Het was vroeger de deur van de kleine voorkamer, die nu niet meer als toegang wordt gebruikt. Toen de twee kamers bij elkaar zijn getrokken hadden we aan één genoeg en werd deze afgesloten."

„Afgesloten? Dichtgespijkerd? Of alleen maar op slot gedraaid?"

„Op slot gedaan en op de knip, denk ik!"

Craddock zag bovenaan een knip en probeerde die even. Deze schoof heel gemakkelijk op zij...... veel te gemakkelijk eigenlijk......" Wanneer is die deur voor het laatst open geweest?" vroeg hij aan juffrouw Bunner.

„O, jaren en jaren geleden, geloof ik. Zolang ik hier ben is ze tenminste nooit open geweest."

(Wordt vervolgd)

Gisteren brachten de Arubaanse leerlingen die als winnaars van de door de Regering uitgeschreven opstellenwedstrijd over het Statuut een dagje naar Curacao waren gekomen, ook een bezoek aan de CPIM. Het model van de Katalystische Kraakinstallatie in de Bedrijfschool wordt bewonderd.

CARIBE JUBILEUM TOERNOOI

Oranjestad. — Gistermiddag versloeg het voetbalteam van Mercurius het team van Caribe met 2-1.

In het kader van de jubileumwedstrijden vond verder een ontmoeting plaats tussen biljarters van Caribe en Tivoli. Tivoli won met 3-2. De gedetailleerde uitslagen waren als volgt: (Eerste speler steeds van Caribe): Michael Muyale 66 — Oscar Hart 73; Jossy Mansour — Lorenzo Arends 75—71. Otto Navarette — Eric Arends 70—75, Echi Croes — Ru Arends 75—50 en Carlos Ponson — Cappy Lacle 51-75.

Kroon en scepter voor Carnavalskoningin

Oranjestad. — De door de firma Berlinski beschikbaar gestelde kroon en scepter, bestemd voor de carnavals koningin, arriveerde gisteren uit Caracas.

De sierraden zijn vanaf heden te bezichtigen in de etalage van de firma Berlinski in Sint Nicolaas. Later komt de uitstalling naar Oranjestad.

Nieuw hoofd voor Prinses Marijke School

Oranjestad. — Tot hoofd van de openbare Prinses Marijke school te Sint Nicolas werd benoemd de heer J. H. L. M. de Wit, die tot dusver onderwijzer was aan de Pieter Boerschool. Waarnemend hoofd van de Marijke school was de heer Peyster.

Publiciteit voor ARUBA

Oranjestad. — De voorlichtingsdienst ontving uit Nederland bericht dat de Televisiestichting aldaar op 10 februari a.s. de Aruba film over de welvaartsprojekten zal vertonen.

GROETENPROGRAMMA

Oranjestad. — Deze week worden door Voz di Aruba de groetenprogramma's uitgezonden op woensdag 6.45 uur en herhaling zaterdag 1.45 uur.

Men kan luisteren naar de stemmen van: Ronny en Mimi de Cuba, Leo Fun, Erwin Paris, Pedro Wever, en frère Edgard, die allen spreken vanuit Aalst, Noord-Brabant.

UITNODIGING

DE HEER EN MEVROUW

GRAVENKAMP-ROBLES

NODIGEN U HIERBIJ UIT TOT BIJWONING VAN DE OPENING VAN HUN FILIAAL

OPTICA-SILVIA

IN DE NASSAUSTRAAT 9, TE ORANJESTAD, ARUBA, OP WOENSDAG, 21 JANUARI, 1959 OM 5 UUR DES MIDDAGS.

VOOR BETER ZIEN....

en BETER UITZIEN

naar

OPTICA-SILVIA

Uw brillenspecialist, thans ook op ARUBA.

EILANDGEBIED ARUBA

Motorrijtuig- en Motorbootbelasting

De wnd. Ontvanger van het eilandgebied Aruba maakt aan belanghebbenden bekend dat de motorrijtuig- en motorbootbelasting voor het jaar 1959 uiterlijk op 31 januari 1959 moet zijn voldaan.

Aruba, 15 januari 1959.

Met grote vreugde geven wij kennis van de geboorte van ons dochtertje en zusje

Brigitte Carmen Sofia

M. J. Boekhoudt. Soc. drs.
A. H. E. Boekhoudt-van der Lisdonk
Julien.

Aruba, 16 januari 1959
Eagle Colony 14, tijd. S. Pedro Hospitaal.

MIKOYAN had onderhoud met DOUGLAS DILLON

De mogelijkheid tot verruiming van het handelsverkeer tussen Ver. Staten en Sovjet-Unie

Washington. — De Russische eerste vice-premier, Mikoyan, heeft gisteren een onderhoud gehad met de Amerikaanse onderminister van buitenlandse zaken voor economische aangelegenheden, Douglas Dillon. Het gesprek, dat een uur en 45 minuten duurde, had betrekking op de mogelijkheid om het volume van het handelsverkeer tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie te vergroten.

Na afloop van de bespreking verklaarde Mikoyan tegenover verslaggevers, dat „de koude oorlog in het Amerikaans departement van Buitenlandse Zaken voortduurt". Het State Department — aldus Mikoyan — is niet bereid de besprekingen, die de commerciele uitvoer van de Sovjet-Unie naar de Verenigde Staten belemmeren, op te heffen. Deze besprekingen weerhouden de Sovjet-Unie grote orders aan de overkant van de Atlantische Oceaan te plaatsen.

Volgens Mikoyan is de Amerikaanse regering niet van plan „de goede handelsbetrekkingen van weleer" tussen beide landen te herstellen en in het bijzonder niet bereid de juridische hindernissen, die aan de invoer van Sovjet-Russische produkten in de weg zijn gelegd, op te heffen.

„Wij hopen niettemin — aldus de Russische bewindsman — dat deze koude oorlog zal kunnen worden overwonnen". Hij sprak het vertrouwen uit, dat het handelsvolume tussen Rusland en de Verenigde Staten te enigertijd zal kunnen worden vergroot.

Zijn onderhoud met Dillon beperkte zich tot een gedachtenwisseling over alle vraagstukken op dit terrein, zonder dat van enigerlei onderhandeling sprake is geweest, aldus Mikoyan.

Dillon gewaagde van de kwestie der Russische schulden aan de Verenigde Staten krachtens de leen- en pachtwet. Maar Mikoyan, aldus een officiele woordvoerder van het State Department, gaf geen enkel blijk van belangstelling in een hervatting der onderhandelingen over dit onderwerp.

De Amerikaanse onderminister deelde aan Mikoyan mee, dat de Verenigde Staten elk moment bereid zijn de onderhandelingen te hervatten ter regeling van deze kwestie.

Een woordvoerder van het State Department noemde het verwijt van Mikoyan, dat „de koude oorlog in het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken voortduurt", „absurd", temeer daar dit verwijt geuit is aan het eind van een reis door de Verenigde Staten, tijdens welke Mikoyan door vertegenwoordigers van alle maatschappelijke lagen van het land met grote hartelijkheid werd ontvangen.

LITTLE LEAGUE BASEBALL

Oranjestad. — Eergisteren werden in het Wilhelminastadion weer een tweetal little league Baseballwedstrijden gespeeld. In de eerste wedstrijd stonden de teams van Friesche Vlag en Arrow tot in de zesde inning gelijk (5-5).

In de laatste helft van de zevende inning wist Friesche Vlag echter nog een run te scoren, waardoor ze na de spannende strijd met 6-5 van Arrot wonnen.

De tweede wedstrijd werd gespeeld tussen de jongens van Santa Cruz (Chiclets) en Viana. Viana wist aanvankelijk een voorsprong te krijgen van 2-0. In de laatste inning braken de jongens van Santa Cruz echter door en wisten zij een 3-2 overwinning te behalen. Hiermede Chiclets zich op de bovenste sport van de competitieranglijst e handhaven.

Zilveren Jubileum bij D.O.W.

Willemstad. — Vandaag herdenkt de heer A. S. Schoop zijn zilveren jubileum in dienst van Openbare Werken.

Op 20 januari 1934 trad de heer Alfonso Schoop als weekloner in dienst waarna in 1944 als werkbaas werd aangesteld. In deze functie werd hij belast met de waarneming van de betrekking van opzichter bij de Reinigingsdienst voor de loop van een jaar.

Daarna werd hij belast met de leiding van de steenbrekerij op Steenrijk.

Op 8 april 1953 werd hij aangesteld als ambtenaar belast met de controle- en bewakingsdienst. Deze rang bekleedt hij tot op heden.

Daarnaast werd hem bij de centralisatie van de Tijdschrijverij opgedragen de leiding van deze dienst.

Gistermiddag werd hij tijdens een bijeenkomst toegesproken door de Hoofd van Denst, die in korte trekken zijn staat van dienst memoreerde.

Bij de vele gelukwensen voor dit jubileum voegen wij gaarne de onze.

„De stem van de andere wereld"

Karlsruhe — Irmgard Roemr, een vroegere secretaresse van het Ministerie van Buitenlandse Zaken in Bonn die in Karlsruhe terechtstaat wegens spionage, heeft verklaard dat zij in opdracht van een „stem van de andere wereld" had gehandeld.

De 44-jarige secretaresse zei dat op een spiritische seance een grote onbekende van de andere „kant" haar via het medium had laten weten dat zij bepaalde documenten aan een Oostduitse spion moest geven. Die spion heeft haar 1.500 mark voor die documenten betaald.

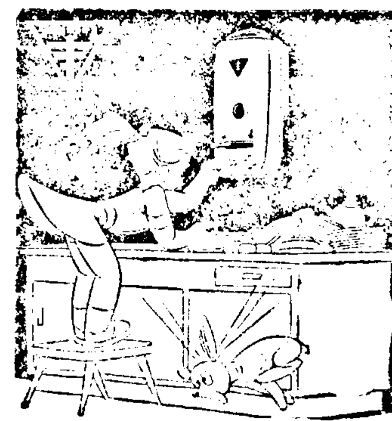
Mej. Roemer verzocht het hof om op een seance deze „grote onbekende" te laten oproepen, zodat hij voor haar zou kunnen getuigen. Doch de rechters hadden kennelijk minder vertrouwen dan zij in de stemmen van de andere wereld. Zij wezen haar verzoek af.

Navo-raad tegen Russische voorstellen inzake Berlijn

Straatsburg — De raadgevende vergadering van de Raad van Europa heeft vanmorgen met algemene stemmen een ontwerp-resolutie over Berlijn aangenomen.

De vijftien landen, die in de Raad van Europa vertegenwoordigd zijn, bevestigen hun vastbeslotenheid om krachtig gekant te blijven tegen de Russische voorstellen inzake Berlijn, maar erkennen nochtans de noodzaak door middel van onderhandeling met de Soviet-Unie naar een regeling te streven over het Duitse vraagstuk in zijn geheel.

Burgemeester Willy Brandt van West-Berlijn was bij de stemming in de zaal aanwezig.

Nú kan een kind de was doen.
Het nieuwste model Junkers Gasgeiser óók in Uw keuken geplaatst en gemonteerd op Uw keukenkraan voor slechts fl. 125.—
Voor alle inlichtingen:
GASMAATSCHAPPIJ
Brionplein — Tel. 23310

GETROUWD:

H. E. Mathiscijk

en

A. E. Sarrucco

14-1-'59

VAN DESZELFS IDYLLE

Er waren twee kandidaatjes,
Zij hadden malkander zo lief,
Zij wilden zo gaarne trouwen,
Zij schreven papachi een brief:

„Papachi, Gij zijt machtig,
Gij zijt een Statenlid,
Weest Uwen zoon indachtig
Die hier in Holland zit.

'K wil verder gaan studeren
Maar kan dat niet alleen:
Geef mij een lieve stutse,
Twee weten meer dan één!"

Pa was volkomen van zijn stuk:
Ontroerd door zoveel pril geluk,
Ging hij meteen naar d'Excellente
Om die eens duid'lijk in te prente

Dat hier het algemeen belang
Van Nederland en de Antillen,
Met wetenschappelijke drang
Om een beslissing stonde te gillen.
Er werd gewogen en gewikt;
Tenslotte werd als volgt beschikt:

„...dat onze psycholoog (aanstaande')
Een onderzoek zal doen aangaande
Een kwestie nader te bepalen.
Dat daartoe oordeel zal behoren
Van economische faktoren
En eveneens van sociale.....

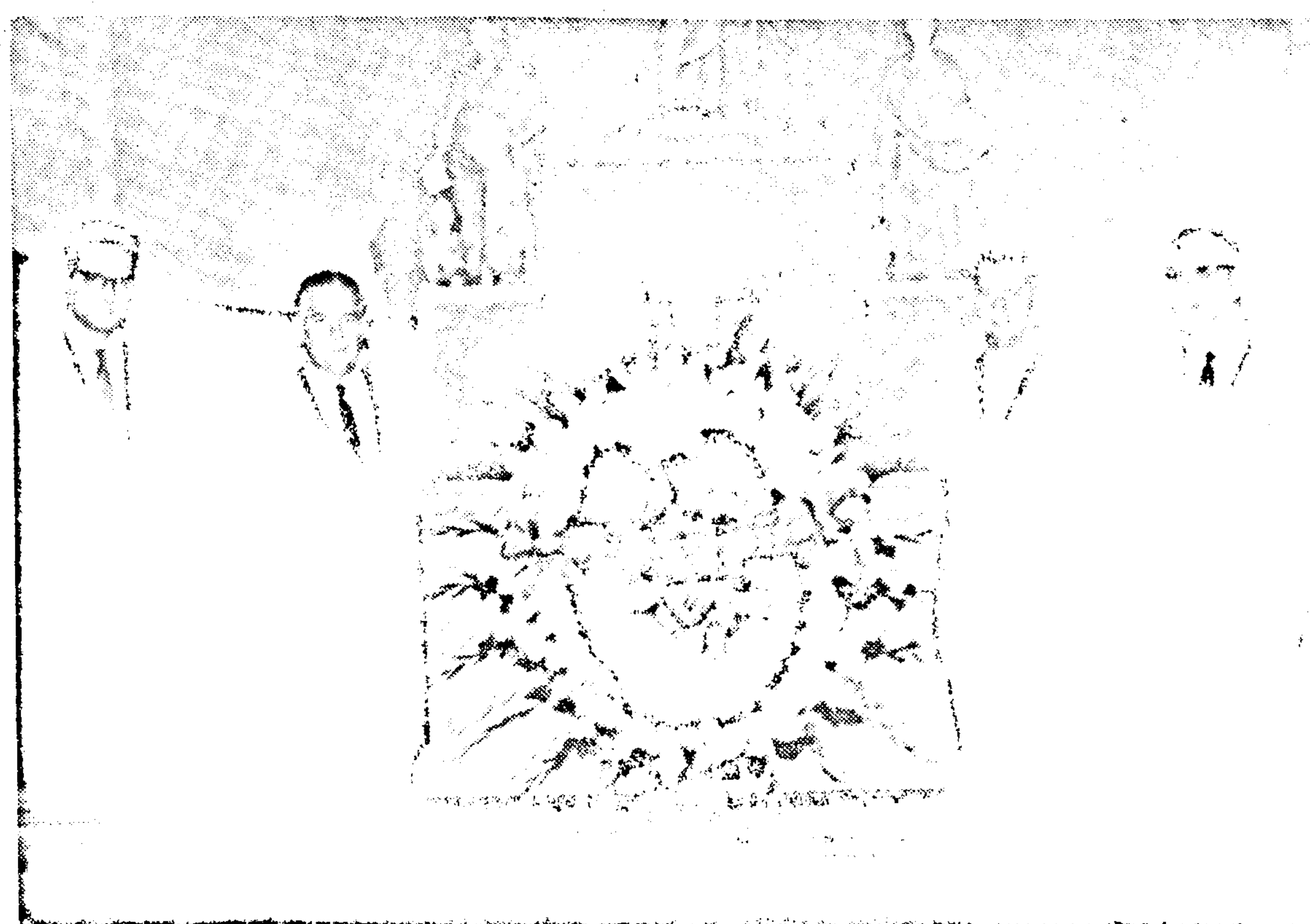
Weshalve hem een assistente
(nog slechts beperkt competente,
doch sociologisch reeds belezen)
Uit Nederland wordt toegewezen;
Terwijl voor overtocht het geld
Alhier zal worden neergeteld."

Zo zijnde officieel bepaald
Dat er koon werden uitgezonden,
Heeft Pa het stel naar hier gehaald:
Ze zijn nu in de echt verbonden.
Hoe krijgt die Pa het zo verzonnen?
(het „onderzoek" is reeds begonnen.)

Lang leve Bruidegom en Bruid!!!
Eén vraag nog en 't verhaal is uit:
ZOU U DAT OOK NIET WILLE
ZO'N GOUVERNEMENTSIDYLLE?

Humor in Casa.

Uit: Het R.K. Onderwijsblad van de Nederlandse Antillen.

Op vrijdag 16 januari tt 9 u. 30 v.m. vond een plechtige kranslegging plaats in het Panteón Nacional te Caracas. Op de foto zien wij van links naar rechts: Mr. R. Pesch, Ambassade-Attaché, Z. Exc. Gouverneur Drs. A. B. Speekenbrink, Z. Exc. Hr. Ms. Ambassadeur te Caracas, Dr. H. N. Boon en de Heer B. M. Chumaceiro, Honorair Adviseur voor Antilliaanse Aangelegenheden.

WEST-END

DNSDAG 7.00 en 9.00 P.M. — De Hit van het weekend.
Brigitte Bardot - Curd Jurgens - Jean Louis Trintignant
De mooie, verleidelijke Brigitte is sensationeler, uitdagender dan ooit in,
„ET DIEU.... CREA LA FEMME (Y DIOS CREO A LA MUJER)
Maar de duivel maakte Brigitte, de onweerstaanbare Franse actrice, in een triomf van de Franse film. Zich afspelend aan de heerlijke, romantische Franse Riviera. De film die 32 weken in Parijs, 27 weken in New York en 26 weken in Londen draaide.
In CINEMASCOPE en prachtig Eastmancolor.
f. 2.00 - f. 1.25. — Met tekst. — Kinderen geen toegang.
MORGEN 7 en 9 P.M. „QUE SEAS FELIZ"

Enorme 1959 opruiming

DE MOOISTE LINGERIE

(waarvan de modellen niet meer gefabriceerd worden), o.a.

☆ VANITY FAIR.
☆ FAERY.
☆ RODGERS en....
☆ MAIDENFORM BRASSIERES.

Lager dan de kostprijs!

SONIA's LINGERIE
HELFRICHPLEIN 7

ALLEEN DOOR BEVRIEZEN EN LANG BEWAREN RAAKT KIPPEVLEES ZIJN FIJNE, GEURIGE AROMA KWIJT.

Dat is onomstotelijk bewezen.
(Poultry Science-Maart 1958)
Daarom gaat er NIETS BOVEN
VERSE KIP
BROILERS, FRYERS, ROASTERS
1.80 p.p. panklaar

Schottegatw. O hoek Zuikertuintjew.
Niet duurder, maar wel veel lekkerder.

Gisteravond arriveerde met het K.L.M.-vliegtuig via New York uit Nederland de heer G.P.U. de Stappelaar, de nieuwe K.L.M.-verkoopleider voor het gebied der Kleine Antillen. De heer Stappelaar is jarenlang general-manager van de K.L.M. in Saoudie Arabië geweest.

Op de foto v.l.n.r.: de heer de Stappelaar, mevr. Steensma, de heer C.C. Steensma, direkteur van het Caraibisch bedrijf van de K.L.M., mevr. de Stappelaar en zoontje.

Oecumenisch leven .....

(Vervolg van pag. 3.)

christenen zijn het onderling niet eens.

Het belangrijke en tegelijk dwingende van deze redenen is, dat Christus zelf ze genoemd heeft. In Zijn afscheidsrede bad. Hij tot driemaal toe om eenheid „opdat de wereld gelove, erkenne", dat de Vader Hem gezonden heeft. Met goddelijke alwetendheid voorzag. Hij, dat Zijn werk door twist en onverdraagzaamheid zou belemmerd worden. Om des gewetens wille én uit hoogmoed, uit geloofstrouw én uit zondigheid! De Kerk is nu eenmaal een Kerk van zwakke mensen, van zondaars. Hoewel de H. Geest nooit zal toestaan, dat de eenheid geheel verloren gaat, lijdt ze door onze zondigheid toch ernstig schade.

Het ergst treedt onze verdeeldheid aan de dag in het ontbreken van een eensgezinde eredienst, waardoor een krachtig getuigen voor de waarheid onmogelijk wordt Aan de tafel des Heren, waar het Sacrament der eenheid gevierd wordt, ontbreken teveel mede-christenen, die toch „in één geest tot een lichaam gedoopt" zijn om deel te hebben aan „het éne Brood".

Door onze verdeeldheid is dit Sacrament, voor allen bedoeld, onvolkomen geworden. In elke H. Mis bidt de Kerk, vlak voor de Nuttiging, dat Christus, die gezegd heeft: Vrede laat ik U. Mijn vrede geef ik U, haar in vrede en eendracht moge bewaren. Slaan wij ooit bij die woorden stil? Slaan ze in ons hart iets los van schuldbewustzijn, van verantwoordelijkheidsbesef, van oprechte onrust over een ontoelaatbare toestand in Christus' Kerk?

Toch behoort de ware christen vanuit de uitdrukkelijke wil Gods tot eenheid, met de Kerk mee te leven. Omdat wij allen, naar het bekende woord van Paus Pius XII, „de Kerk zijn"! Het is daarbij echter van essentieel belang, dat de motieven van dat meeleven zuiver zijn. Hoe zouden wij die zuiverheid van onze beweegredenen beter kunnen bereiken dan door ze te baseren op de woorden van Christus zelf?

AGENDA ARUBA

Kantoor Amigoe
Toricellistraat 16, tel: 1233.

Dinsdag 20 januari 1959.

BIOSCOPEN.

De Veer:
„The Bridge on the river kwai" om 8.30 uur met William Holden Alec Guinness, en Jack Hawkins (Alle leeftijden.)

Rialto:
„La escondida" om 8 uur met Maria Felix en Pedro Armendarez (18 jaar.)

Principal:
„The invisible boy" om 8 uur met Richard Eyer en Diane Brewster. (alle leeft.)

Aurora:
„Adventures of Captain Africa" om 7.30 uur. met John Hart en Rick Vallin (18 jaar).

Savaneta
„Trooper Hook" om 7.30 uur met Joel McCrea en Barbara Stanwyck (18 jaar).

Botica's

O'stad. Botica del Pueblo, tel: 1953
S. Nicolas: Botica Central tel: 5119

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Slechts 8 cuadros met de 6 winnende paarden en 299 met VIJF

De paarden die wonnen waren: 1. Rusinol, 2. Viol, 3. New Deal, 4. Fe Libertadora. 5. Saladino en 6. La Cora (llave 8)

Ofschoon vele cinco-y-seis-enthousiasten op overwinningen van de favorieten hadden gerekend, was het toch geen verrassing, toen in vier races deze paarden verloren. In slechts twee wedstrijden zagen de „fijas" Rusiñol (1e race) en Viol (2e race) kans hun favorietenkleuren hoog te houden. Onze „fija" Oligarca heeft slechts aan het begin van de race iets van zich laten horen, maar verder heeft het de gehele race gefaald. Onze „batacazo" Un Gaucho werd wegens ziekte uit de race teruggetrokken. Een wonder was het in het geheel niet, toen bij de telling slechts 8 cuadros gevonden werden, die een bedrag van 102.675,35 bolivars vertegenwoordigen. Verder waren er 299 cuadros met vijf, die elk het bedrag van 1831,45 bolivars waard zijn. Het totaal gespeelde bedrag bedroeg 2.444.675,00 bolivars.

De primera valida, die precies om 15.10 uur van start ging, werd een overwinning voor de „fija" **RUSIÑOL** met jockey V. Gonzalez. Laatstgenoemd paard zag direkt kans na het beginsignaal de kop te veroveren. De koploper was deze draver niet lang, aangezien op de 600 meter Radio Carve hem onttroonde, wat een grote schrik onder hen, die een gokje waagden, teweeg bracht. Gelukkig konden velen weer herademen, toen Rusiñol zich aan de „recta-final" herstelde en toch als eerste over de eindstreep draafde. De tweede van deze eerste race werd Zingaro; derde Mozalbete en vierde Impresor.

Een spannende race was de segunda valida in het geheel niet, omdat het paard **VIOL** met jockey Cecilio Garcia in de gehele race zijn rivalen zijn superioriteit vertoonde en hen gemakkelijk de baas bleef. Basati, Nikolai en Gusmina waren de dravers, die direkt na het beginsignaal de koplopers werden, op de hielen gevolgd door Viol, Maripily en Monte Caseros. Viol, die op de 600 meter zich van zijn medestrijders los schudde, nam de kop en behield deze positie tot de finishlijn. Tweede van deze wedstrijd werd Nikolai, derde Monte Caseros en vierde Guzmina.

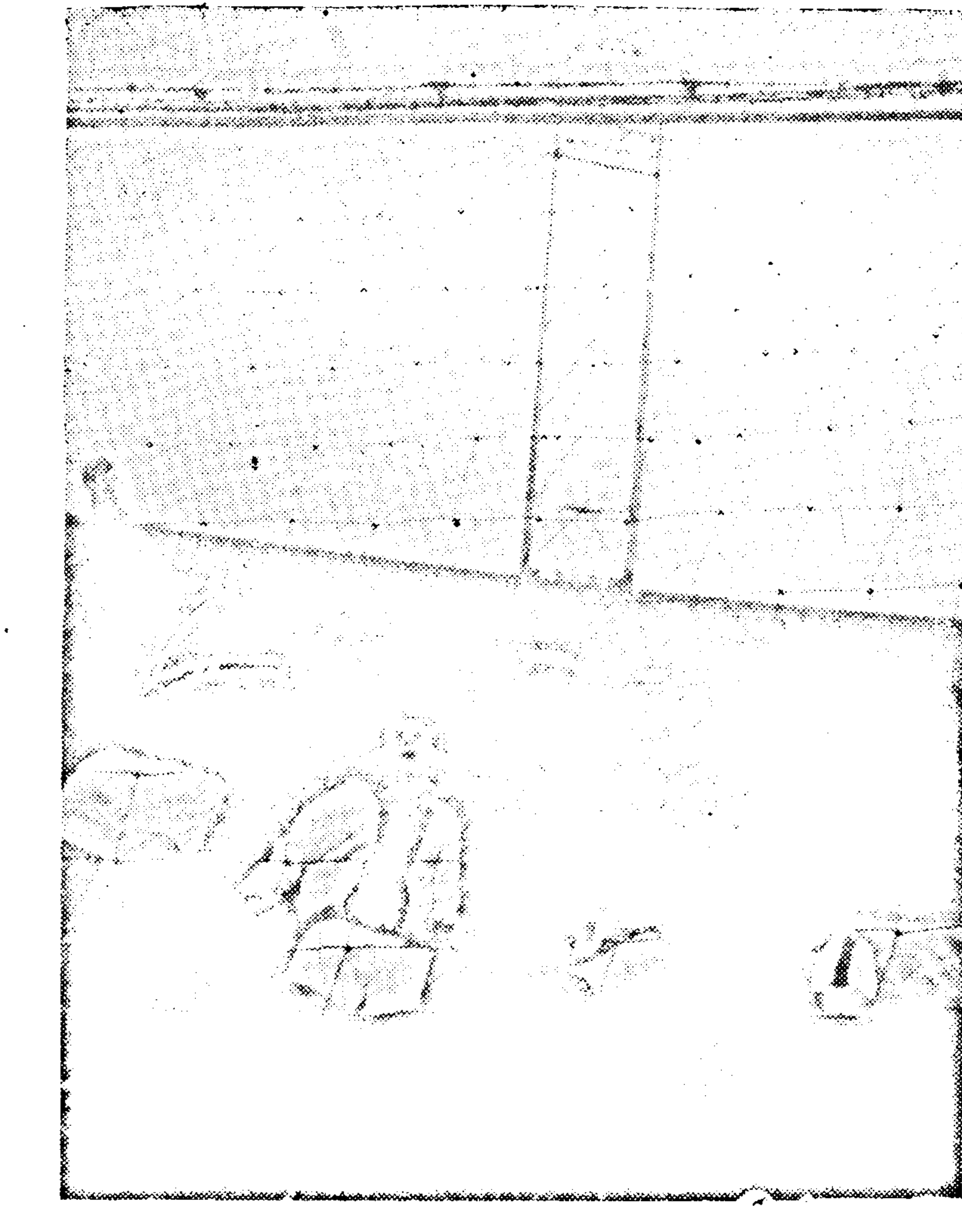
De verrassingen begonnen in de tercera valida, waarin **NEW DEAL** met jockey Pedro Jesus Gonzalez de eerste favoriet Calon kansloos versloeg. In deze wedstrijd, die met de paarden Monte Alban, Calon, Hisopo en Lake of Bala begon, is het geen der dravers gelukt met de zege te gaan strijken. Calon, de grote favoriet van deze race, nam op de 1200 meter de leiding van het peleton geheel en al in handen over. De verrassing kwam echter aan de eindspurt, waar New Deal de koploper voorbij schoot en zo deze nog met een twee en een halve paardelengte-verschil klopte. Tweede werd dan Calon; derde Monte Cristo en vierde Zenon.

Weer kwam er een grote verrassing in de cuarta valida, waarin **FE LIBERTADORA** met jockey Elacio Peña, die geen punt wist te vergaren, het van de grote favoriet Ya se Rie won. Het was Pastura, die direkt na het beginsignaal de koploper werd. Op de 400 meter echter moest deze laatstgenoemde draver in Fe Libertadora zijn meerdere erkennen, omdat deze draver met gemak de leiding overnam. Deze zo begeerde positie kwam pas aan de „homestrech" in gevaar, waar de favoriet Ya Se Rie als een wervelwind kwam aanstormen om zo gelijk met Fe Libertadora over de eindstreep te gaan. De foto-opnamen wezen een paar minuten later laatstgenoemd paard met een neusverschil als de winnaar aan. De tweede plaats ging dan welverdiend naar Ya Se Rie; derde werd Nini en vierde Villa Real. Inquietud, ook een favoriet van deze race en die zo'n opschudding onder de cinco-y-seis-spelers veroorzaakte met een overwinning enige tijd geleden, werd nr 5.

SALADINO met jockey R. Ferrer, zorgde voor de derde verrassing in de quinta valida met zijn overwinning op de favorieten zoals Sadrini, Rigadoon en Trigon. Het paard Trigon, dat de koploper van deze wedstrijd direkt na het beginsignaal werd, kon niet met de zege gaan strijken, mede te danken aan het feit, dat het gewicht hem aan de eindspurt parten speelde. Saladino, die de buitenbaan bereed, kwam van „nowhere" eensklaps aanzetten om de koploper voorbij te draven en hem kansloos te verslaan. Tweede werd Don Alejo, die ook kans zag Trigon nog voorbij te draven; derde werd dan Trigon en vierde Vacio.

De derde favoriet **LA CORA** (llave ocho) met jockey Pedro Jesus Gonzalez, die drie weken achtereenvolgens als favoriet vermeld werd, doch niet tot overwinningen kon komen, zag kans zondag, waar het slechts twee punten vergaarde, de favorieten Chaparro, Bluff II en Tempano kansloos te verslaan. Belgrano II en Borde, die in deze race de koplopers direkt na het beginsignaal werden, konden het slechts op een paar honderd meters volhouden, aangezien de paarden zoals Chaparro, Bluff II en Calderon, die verbeten waren om met de viktorie te gaan strijken, hen op de 900 meter voorbij draafden. Het is echter geen dezer dravers gelukt de zege binnen te halen, omdat, zoals al gezegd, La Cora hen aan de eindspurt versloeg. Tweede werd Chaparro, derde Calderon en vierde Bluff II.

En zo is het Pedro Jesus Gonzalez, beter bekend onder de naam „Pilin", gelukt twee van de zes races op zijn naam te brengen. Met deze overwinningen staat thans deze 17-jarige jongeman als nr 1 op de ranglijst met 7 overwinningen.

D.W.S.-A — Ajax 1—2. Den Ouden (D.W.S.-A), die voor zijn ploeg het tegenpunt scoorde, ziet deze kopbal over de lat gaan.

Dezer dagen snorren ze weer langs de wegen van Europa op weg naar Monte Carlo: de ralleyrijders. De wereldkampioenschapsautorijdsters Pat Moss (rechts) en Ann Wisdom (links) doen ook mede en inspekteren nauwkeurig haar Austin A-40. Dit te Sandford, startplaats: Par ijs.

De Engelse Beker-Competitie

Londen. — Gisteravond zijn enkele wedstrijden gespeeld voor de derde ronde van de Engelse bekercompetitie. De resultaten waren:

Doncaster Rovers — Bristol City 0-2, Sheffield Wednesday — West Bromwich Albion 0-2, Newcastle United — Chelsea 1-4.

Voorts werd nog gespeeld de „replay" voor de derde ronde tussen Preston North End en Derby Country. Preston North End won na verlenging met 4-2, de gewone speeltijd was het gelijke stand: 2-2 geëindigd.

Door deze resultaten komt Bristol in de vierde ronde uit tegen Blackpool, West Bromwich Albion tegen Brentford, Chelsea tegen Aston Villa en Preston North End tegen Bradford City.

Geen verhoging van de inkomstenbelasting

Eisenhowers begrotingsboodschap aan Amerikaans PARLEMENT

Washington. — In zijn begrotingsboodschap aan het parlement heeft president Eisenhower geen verhoging van de inkomstenbelasting voorgesteld, doch wel vroeg hij het congres om de belasting op autobenzine van 3 op 4 1/2 dollarcent per gallon te verhogen en voor vliegtuigbenzine een belastingverhoging van 2 — tot 4 1/2 dollarcent per gallon in te voeren., deze belasting zou tevens voor brandstof voor straalmotoren moeten gelden, die momenteel nog onbelast is.

Pres. Eisenhower verzocht voorts om — niet nader genoemde — verhogingen van de posttarieven, die de inkomsten met 350 miljoen dollar zouden doen toenemen. Ook bepleitte hij verhoging van de belasting op de winsten van levensverzekeringsmaatschappijen.

Eisenhower roerde de mogelijkheid van toekomstige belastingverlagingen aan, door te verklaren dat „wij, bij een evenwicht in onze financien in 1960, binnen redelijk afzienbare tijd verlaging van de belastingen tegemoet kunnen zien".

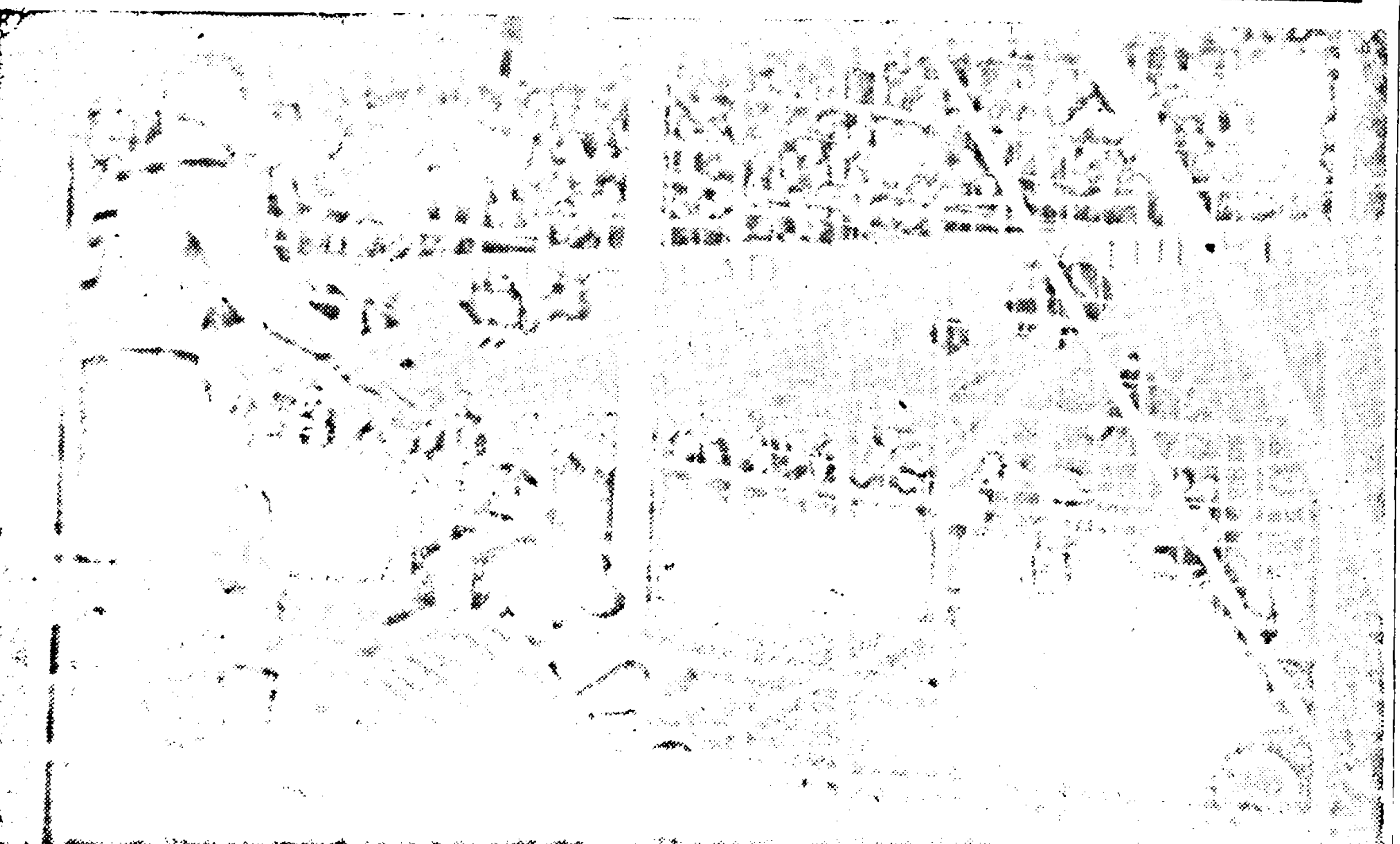
De president gaf krachtige steun aan de landbouwpolitiek, zoals deze door de betrokken minister, Ezra Taft Benson, is uiteengezet. Hij kondigde aan dat voorstellen tot wijziging van het huidige steunprogramma, per afzonderlijke boodschap aan het congres zullen worden voorgelegd. Hij gaf geen nadere bijzonderheden over de voorgestelde wijzigingen.

Verder vroeg de president de suikerwet nu reeds tot na 31 december 1959 te verlengen, zodat de producenten hierop tijdig hun produktieprogramma kunnen afstemmen. Hij vroeg het congres tevens de Agricultural Trade Development and Assistance Act van 1954 met nogmaals een jaar te verlengen.

Onder deze wet — de Public Law 480 — kunnen door de V. S. landbouwoverschotten aan het buitenland worden verkocht tegen betaling in buitenlandse valuta.

Eisenhower verklaarde verder dat het maximum van de nationale schuld zal moeten verhoogd teneinde het tekort van het lopende jaar, ad. 12.900 miljoen dollar, te kunnen financieren.

Hij schatte het deficit voor het fiscale jaar 1959 op 12.900 miljoen dollar, voornamelijk veroorzaakt door uitgaven die de recessie heeft veroorzaakt.

Sportclub Enscheé — D.O.S. 3—2. Het eerste doelpunt van Enschedé ontstond doordat Van der Wel (nr 8) de bal uit handen van De Munck (die op de grond ligt) in het net schoot. Staande in het doel: back Kraay van DOS.

JUNIOREN AFDELING

WEDSTRIJD-UITSLAGEN:

Scherpenheuvel Jr — Deportivo Sta Rosa Jr 3—0.
Sithoc Jr — Jong Curaçao Jr .... 3—0.
S.U.B.T. Jr — Union Fleur de Marie Jr .... 4—0.
S.U.B.T. Jr — Deportivo Sta Rosa Jr ...... 2—1.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

Zondag, 25 januari 1958 om 10.00 uur v.m.:
Sithoc Jr — Union Fleur de Marie Jr (Sithoc-terrein)
Veendam Jr — Deportivo Sta Rosa Jr (Willemstad-terr.)
Jong Holland Jr — Jong Curaçao Jr (J. Holland-terr.)
Scherpenheuvel Jr — S.U.M.T. Jr (Scherpenheuvel)

Zondag, 1 februari 1959 om 10.00 uur v.m.:
S.U.B.T. Jr — Sithoc Jr (SUBT-terrein)
Jong Holland Jr — Deportivo Sta Rosa Jr (J. Holl.-terr.)
Veendam Jr — Jong Curaçao Jr (Willemstad-terr.)
Scherpenheuvel Jr — Un. Fl. de Marie Jr (Scherpenh.)

Zondag, 8 februari 1959 om 10.00 uur v.m.:
Jong Holland Jr — Scherpenheuvel Jr (J. Holl.-terr.)
Veendam Jr — Union Fleur de Marie Jr (W'stad-terr.)
S.U.B.T. Jr — Jong Curaçao Jr (SUBT-terr.)
Sithoc Jr — Deportivo Sta Rosa Jr (Sithoc-terr.)

Zondag, 15 februari 1959 om 10.00 uur v.m.:
S.U.B.T. Jr — Veendam Jr (SUBT-terr.)
Sithoc Jr — Jong Holland Jr (Sithoc-terr.)
Dep. Sta Rosa Jr — Un. Fl. de Marie Jr (W'stad-terr.)
Scherpenheuvel Jr — Jong Curaçao Jr (Scherpenh.)

MEDEDELINGEN:

Van de vereniging „CENTRO DOMINGUITO" is bericht ontvangen, dat zij zich uit de Junioren-kompetitie terugtrekt.

Ingevolge artikel 4 R.C.W. wordt de vereniging „VITESSE" geschorst voor de verdere duur van de Junioren-kompetitie.

HET BESTUUR

Officiele Mededelingen van de Curacaosche Voetbalbond

(DISTRIKT CURACAO)

NR 1959/24

WEDSTRIJD-UITSLAGEN

Kompetitie A-klasse:

Centro Dominguito 1 — Jong Holland 1 .. 2—1.
S.U.B.T. 1 — Sithoc 1 .... 1—1.
Jong Curaçao 1 — Riverside 1 .... 3—2.
Centro Dominguito 1 — Jong Colombia 1 1—1.
Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 .... 1—2.
Jong Curaçao 1 — Vesta 1 .... 0—2.
Jong Colombia 1 — Riverside 1 .... 2—2.

Kompetitie B-klasse:

Millionarios 1 — Sint Joris 1 .... 1—4.
Union Fleur de Marie 1 — Victory Boys 1 (afgelast)
Millionarios 1 — Victory Boys 1 .... 0—5.
Caribbean Boys 1 — Sint Joris 1 .... 2—0.
Scherpenheuvel 1 — Union Fl. de Marie 1 3—3.

Kompetitie Reserve A-klasse:

Riverside 2 — Jong Curaçao 2 .... 1—1.
S.U.B.T. 2 — Vesta 2 .... niet doorgegaan
Sithoc 2 — Centro Dominguito 2 .... 1—4.
Jong Holland 2 — Jong Colombia 2 .. niet doorgegaan

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

Kompetitie A-klasse:

Vrijdag, 23 jan. '59 om 8.00 n.m.: S.U.B.T. 1 — Jong Colombia 1 (Stadion)
Zondag, 25 jan. '59 om 4.00 n.m.: Jong Holland 1 — Jong Curaçao 1 (Stadion)
Woensdag, 28 jan. '59 om 8.00 n.m.: Centro Dominguito 1 — Vesta 1 (Stadion)
Vrijdag, 30 jan. '59 om 8.00 n.m.: Sithoc 1 — Riverside 1 (Stadion)
Zondag, 1 feb. '59 om 4.00 n.m.: S.U.B.T. 1 — Jong Curaçao 1 (Vredenberg)
Woensdag 4 feb. '59 om 8.00 n.m.: Jong Colombia 1 — Jong Holland 1 (Stadion)
Vrijdag 6 feb. '59 om 8.00 n.m.: Centro Dominguito 1 — Riverside 1 (Stadion)
Zondag 8 feb. '59 om 4.00 n.m.: Vesta 1 — Sithoc 1 (Stadion)
Woensdag 11 feb. '59 om 8.00 n.m.: J. Colombia 1 — J. Curaçao 1 (Stadion)
Vrijdag 13 feb. '59 om 8.00 n.m.: S.U.B.T. 1 — Riverside 1 (Stadion)
Zondag 15 feb. '59 om 4.00 n.m.: Jong Holland 1 — Vesta 1 (Stadion)
Woensdag 18 feb. '59 om 8.00 n.m.: Centro Dominguito 1 — Sithoc 1 (Stadion)
Vrijdag 20 feb. '59 om 8.00 n.m.: Riverside 1 — Jong Colombia 1 (Stadion)
Zondag 22 feb. '59 om 4.00 n.m.: S.U.B.T. 1 — Vesta 1 (Vredenberg)
Woensdag 25 feb. '59 om 8.00 n.m.: Sithoc 1 — Jong Holland 1 (Stadion)
Vrijdag 27 feb. '59 om 8.00 n.m.: J. Curaçao 1 — Centro Doming. 1 (Stadion)

Kompetitie B-klasse:

Zondag, 25 januari 1959:
om 2.30 n.m.: Union Fleur de Marie 1 — Veendam 1 (Stadion)
om 4.00 n.m.: Scherpenh. 1 — Millionarios 1 (Scherpenh.)

Woensdag, 28 januari 1959:
om 7.00 n.m.: Sint Joris 1 — Victory Boys 1 (Stadion)

Zondag, 1 februari 1959:
om 4.00 n.m.: Scherpenh. 1 — Caribbean Boys 1 (Scherpenh.)
Union Fl. de Marie 1 — Victory Boys 1 (Stadion)
om 2.30 n.m.: Millionarios 1 — Veendam 1 (Stadion)

Zondag, 8 februari 1959:
om 2.30 n.m.: Sint Joris 1 — Union Fl. de Marie 1 (Stadion)
om 4.00 n.m.: Caribbean Boys 1 — Veendam 1 (Vesta-terr.)

Kompetitie Reserve A-klasse:

Zaterdag, 31 januari 1959 om 4.00 n.m.:
Jong Colombia 2 — Jong Curaçao 2 (Stadion)
Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2 (J. Holl.-terrein)
Riverside 2 — Sithoc 2 (Sithoc-terrein)

Zaterdag, 7 februari 1959 om 4.00 n.m.:
Centro Dominguito 2 — Jong Colombia 2 (Stadion)
Vesta 2 — Jong Holland 2 (Vesta-terrein)
Sithoc 2 — Jong Curaçao 2 (Sithoc-terrein)

Zaterdag, 14 februari 1959 om 4.00 n.m.:
Centro Dominguito 2 — Riverside 2 (Stadion)
Jong Colombia 2 — Jong Holland 2 (Jong Holland-terrein)
Sithoc 2 — S.U.B.T. 2 (SUBT-terrein)

Zaterdag, 21 februari 1959 om 4.00 n.m.:
S.U.B.T. 2 — Jong Curaçao 2 (Vredenberg)
Jong Holland 2 — Riverside 2 (Jong Holland-terrein)
Centro Dominguito 2 — Sithoc 2 (Vesta-terrein)

STAND VAN DE KOMPETITIE:

	gesp.	ge w.	gel.	verl.	doelpt voor	doelpt tegen	pt
S.U.B.T.	7	6	1	—	18	8	13*
Centro Dominguito	7	5	1	1	16	10	11
Sithoc	7	3	2	2	12	9	8
Jong Colombia	7	2	2	3	16	13	6*
Jong Holland	7	3	—	4	12	12	6
Riverside	7	1	3	3	12	17	5
Vesta	7	2	1	4	9	13	5
Jong Curaçao	7	1	—	6	4	17	2

*) nog 10 minuten te spelen tegen Jong Colombia.
*) nog 10 minuten te spelen tegen S.U.B.T.

B-KLASSE:

	gesp.	ge w.	gel.	verl.	doelpt voor	doelpt tegen	pt
Scherpenheuvel	4	2	2	—	8	6	6
Union Fleur de Marie	3	2	1	—	11	4	5
Veendam	3	1	2	—	5	3	4
Victory Boys	4	2	—	2	9	5	4
Deportivo Sint Joris	4	1	1	2	6	6	3
Millionarios	4	1	—	3	7	13	2
Caribbean Boys	4	1	—	3	3	12	2

RESERVE A-KLASSE:

	gesp.	ge w.	gel.	verl.	doelpt voor	doelpt tegen	pt
Jong Colombia	3	2	—	1	10	5	4
Sithoc	4	2	—	2	7	10	4
S.U.B.T.	2	1	1	—	9	4	3
Vesta	3	1	1	1	7	5	3
Jong Curaçao	2	—	2	—	2	2	2
Centro Dominguito	3	1	—	2	6	9	2
Riverside	3	—	2	1	5	10	2
Jong Holland	2	1	—	1	3	4	—*

*) 2 winstpunten in mindering ingevolge Art. 4 R.C.W.

MEDEDELINGEN:

De verenigingen, die aan de kompetitie deelnemen, worden hierbij erop attent gemaakt, dat de elftalopgaven voor de maand januari 1959 zo spoedig mogelijk dienen te worden ingediend.

INSCHRIJVINGEN:

UNION FLEUR DE MARIE: G. L. Mercera en F. Thielman (ex-lid Jong Curaçao) als gewone leden).
SITHOC: Ch. Willems als gewoon lid.
R. L. de Haas als junior-lid.
VEENDAM: F. Guanipa (ex-lid Jong Curaçao) als gewoon lid.
DE KONING: Modesto Booi als gewoon lid.
Guillermo Bruto (ex-lid Eleven Brothers) als gewoon lid).
S.U.B.T.: Edgar V. Felomina en Ronald V. Thomasa als junior-leden.
Luciano L. Bouthisma als gewoon lid.
RIVERSIDE: Mauuel A. Salsbach als gewoon lid.

NAAMSVERANDERING:

S.U.B.T.: Henry Charles Martis moet zijn Henry Carlos FELOMINA.
Juan Filomeno Nepomuceno moet zijn Juan Nepomuceno FELOMINA.